ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΛΑΡΙΣΑΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΙΩΤΩΝ «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Η ωραία ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

Press Post ΕΛΤΑ: 250018 Έδρα: Καλλιπεύκη Λάρισας, Τ.Κ. 40006

www.kallipefki.gr

ΕΤΟΣ 40ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 154 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,10 ΕΥΡΩ • ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2019

Το βιβλίο των πολλών συγγραφέων!

Η δική μας ιστορία! Η πρότασή μας.

Πατριώτισσες και πατριώτες, ο Σύλλογός μας ιδρύθηκε το 1979! Το 2019, συμπληρώνει 40 χρόνια συνεχούς λειτουργίας!

Για τα 40 χρόνια, το Δ.Σ. (ανάμεσα στα άλλα) αποφάσισε να προτείνει τη συγγραφή και την έκδοση ενός βιβλίου, του οποίου συγγραφείς θα είστε όλοι εσείς!!!

Το βιβλίο αυτό, θα είναι μια συλλογή από μικρά γεγονότα, ιστορίες, αφηγήσεις, περιστατικά της καθημερινότητας, τα οποία βιώσατε οι ίδιοι ή κάποιοι δικοί σας άνθρωποι.

Συνέχεια στην σελίδα 2

Η θέση μας

…Όπως πάντα, κάποιοι κοιτάνε αλλού, κάποιοι έχουν άλλη άποψη …κάποιοι κλείνονται στον εαυτό τους, κάποιοι έχουν πολλή δουλειά.

Μένουν λίγοι, με τις ευχές και τη βοήθεια ακόμα πιο λίγων…

Πώς να πετύχεις ένα μεγάλο στόχο;

Πώς να κάνεις τους άλλους να καταλάβουν ότι τους ενδιαφέρει;

Πώς να πείσεις ή να αποδείξεις στον καθένα, ότι η ευημερία του σχετίζεται άμεσα με την ευημερία των άλλων;

Πώς να πείσεις ή να αποδείξεις στον καθένα, ότι υπάρχει δυνατή σχέση στις τύχες και στο μέλλον όλων;

Πώς να πείσεις ή να αποδείξεις στον καθένα, ότι λόγω συνθηκών πια, λειτουργούμε, επηρεαζόμαστε και πάμε καλά μόνο σαν σύνολο;

Πώς να πείσεις ή να αποδείξεις στον καθένα, ότι μια επιλογή αφορά όλους;

…Θα ήταν καλό να συνειδητοποιήσουμε, πως με το να μένουμε κλεισμένοι και προσηλωμένοι στους στενούς μας τοίχους, δεν λύνουμε προβλήματα, δεν προσφέρουμε τίποτα άλλο, παρά απομόνωση και μικροψυχία.

Παντού υπάρχουν άνθρωποι σαν και εμάς, με ίδια προβλήματα, ίδια ενδιαφέροντα… αν ενωθούμε σε μια προσπάθεια, σε έναν αγώνα, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε και να λύσουμε πολλά…

Συνέχεια στην σελίδα 2

«Για τα σαράντα χρόνια του Συλλόγου μας, προγραμματίσαμε σειρά εκδηλώσεων, στο πρώτο δεκαήμερο του Αυγούστου, με αποκορύφωμα το καλοκαιρινό αντάμωμα»

Συνέχεια στην σελίδα 2

Κυκλοφόρησε το λεύκωμα

«Καλλιπεύκη Κάτω Ολύμπου»

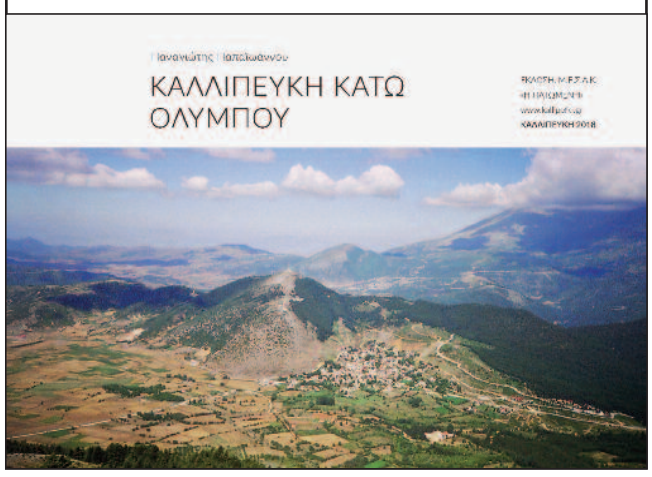

Παραμονή της Πρωτοχρονιάς, στο Δημοτικό Σχολείο Καλλιπεύκης

Κοπή πίτας 2019 και δραστηριότητες για μικρούς και μεγάλους

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα, 31-12-2018, παραμονή πρωτοχρονιάς (και τελευταία μέρα του χρόνου) η εκδήλωση που οργάνωσε ο Σύλλογός μας στο Δημοτικό Σχολείο για μικρούς κα μεγάλους.

Παραβρέθηκαν αρκετοί καλλιπευκιώτες και επισκέπτες και κύρια παιδιά όλων των ηλικιών. Με την καθοδήγηση της φιλολόγου, Βούλας Παπαδόντα, όλοι κατασκεύασαν το δικό τους γούρι, έψαλαν τα κάλαντα και έλαβαν τα δωράκια τους. Ο Πρόεδρος του Συλλόγου, καλωσόρισε και ευχήθηκε σε όλους καλή χρονιά. Το μέλος του Δ.Σ. Ιωάννης Παπαδόντας, έκοψε την πίτα και οι «Αγιο-Βασίληδες» μοίρασαν τα δώρα.

Συνέχεια στην σελίδα 3

Με προβολή ταινίας, φαγοπότι και χορό

Μια βραδιά αφιερωμένη στους ηλικιωμένους

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η βραδιά τιμής προς τους ηλικιωμένους του χωριού μας. Η βραδιά ξεκίνησε με την προβολή της ταινίας «Τι είναι αυτό», του Νίκου Πιλάβιου και συνεχίστηκε, μετά το καλωσόρισμα του προέδρου, με φαγητό, ποτό και χορό. Διακόπηκε για λίγο με τη μικρή λαχειοφόρο και κράτησε μέχρι αργά (1:15). Ευχαριστούμε θερμά την χαλβαδοποιία ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ - ΟΛΥΜΠΟΣ, για την προσφορά χαλβά και λουκουμιών, τον Παναγιώτη και την Αμαλία Παπαϊωάννου για την προσφορά λικέρ αρώνια και κράνο (ένα μπουκαλάκι για κάθε ζευγάρι ηλικιωμένων), την ταβέρνα «ΣΤΕΛΙΟΣ», για την εξυπηρέτηση.

Συνέχεια στην σελίδα 3

Η θέση μας

Συνέχεια στην σελίδα

Και… ένα Διοικητικό Συμβούλιο, τρέχει, σκοντάφτει, πέφτει, μαθαίνει… προσπαθεί, παρατά τις δουλειές του και κάποιες φορές τσακίζεται... Κάποιοι καταλαβαίνουν, συμμερίζονται, συμπαραστέκονται κάποιοι - και είναι οι πολλοί - γυρίζουν την πλάτη, συνεχίζουν τις δουλειές τους, αδιαφορούν κι ακόμα επικρίνουν…

Ας είναι… κάτι γίνεται, πάντα κάτι μένει… και η θητεία μας, λήγει τον Αύγουστο του 2019!

Our Position

As always, some people look elsewhere, some have a different point of view, some keep to themselves, some are really busy.
There are a few left, with the wishes and help of even fewer...
How can someone achieve a great goal?
How can you convince others that it concerns them?
How can you convince or prove to each and everyone that his prosperity is directly related to the well-being of the others?
How can you convince or prove to each and everyone that there is a possible connection to the paths and the future of everyone?
How can you convince or prove to everyone, that due to the actual conditions, we operate, we are affected and we are

progressing only as a whole?
How can you convince or prove to everyone that a single choice concerns everyone?
It high time we realized that by keeping to ourselves and focused on our own narrow walls, we do not solve problems, we offer nothing but isolation and pettiness.
There are people like us everywhere, with the same problems, the same interests... if we unite in a common effort, in a cause, we can deal with it better and achieve so much more...
Also, a Board of Directors, runs, stumbles, falls, learns, tries, quotes everything else and sometimes crashes... Some people acknowledge, share, support, some others - and they are a lot - turn their backs, continue doing their thing, disregard and moreover criticize...

Let it be... something is always in the making, something always remains... and our term ends in August 2019!

Συνδρομές, δωρεές, οικονομικές ενισχύσεις από 01-09-2018 έως 31-01-2019

Δρογκόγιας Δημήτριος (Καλλιπεύκη)	20,00
Κουκοράβας Ευάγγελος (Τρίκαλα)	10,00
Μπουρονίκος Ελευθέριος (Καλλιπεύκη)	10,00
Οικονόμου Καλλιόπη	50,00
Παπαδημητρίου Δημήτριος (Λεπτοκαρυά)	25,00
Παπαδημητρίου Χαρίκλεια (Λεπτοκαρυά)	25,00
Πατούλιας Ζήσης Κανάκη (Λεπτοκαρυά)	50,00
Τσούκας Δημήτριος (Σπέτσες)	180,000

Το βιβλίο των πολλών συγγραφέων! Η δική μας ιστορία!

Η πρότασή μας.

Συνέχεια από την 1η

Σας ζητούμε λοιπόν να καταγράψετε τη δική σας ιστορία και να μας τη στείλετε! θα πρέπει να είναι μικρή, περιεκτική, να δηλώνει καθαρά τόπο και χρόνο! Να μην είναι προσβλητική, να μην θίγει πρόσωπα, να μην εμπεριέχει εμπάθεια. Να συνοδεύεται, αν είναι δυνατόν από φωτογραφία του προσώπου που την είπε ή τη βίωσε και του τόπου (χωράφι, σπίτι, δάσος) όπου συνέβη.
Αν συγκεντρώσουμε αρκετές ιστορίες, θα έχουμε επιτύχει μια μικρή καταγραφή γεγονότων και περιστατικών, θα έχουμε τη «δική» μας ιστορία του χωριού μας, τη δική μας ιστορία της Καλλιπεύκης!
Για την έκδοση κλπ θα σας ενημερώσουμε αργότερα.

Σημείωση: Μέχρι στιγμής έχουμε ιστορίες από:
Καστόρης Σπύρος, Κυριατζής Βαγγέλης, Κατσιούλας Ζήσης, Κατσιούλα Βούλα, Παπαϊωάννου Α. Αποστόλη… Με πέντε ιστορίες βιβλίο δεν γίνεται!

Αμπελάκια

Τα Αμπελάκια, απέκτησαν μεγάλη φήμη χάρη στο **συνεταιρισμό,** που συγκρότησαν οι κάτοικοί του, με σκοπό την εμπορική και τη βιοτεχνική αξιοποίηση των βαμμένων με φυτικό χρώμα νημάτων. Η συνεργατική αυτή επιχείρηση, που έφερε την ονομασία «**Συντροφία των Αμπελακίων**», άκμασε κατά το διάστημα 1780-1814. Οι δραστήριοι και φιλόπονοι Αμπελακιώτες, κλώθοντας και βάφοντας **κόκκινα νήματα**, κατόρθωσαν να οργανώσουν ένα άρτιο δίκτυο εμπορίας στην κεντρική και τη βόρεια Ευρώπη.
Ο συνεταιρισμός των Αμπελακίων, στον οποίο συμμετείχαν περίπου 6.000 άνθρωποι, αποτέλεσε εστία οικονομικής ισχύος, κοινωνικής οργάνωσης και πολιτισμού σε μια ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο για τη Θεσσαλία λόγω της τουρκικής καταπίεσης.
Αξιοθαύμαστη υπήρξε η διαχείριση των κερδών, σε ό,τι αφορούσε την κοινωνική πρόνοια, τον πολιτισμό και την εκπαίδευση. Σχολεία: **Ελληνομουσείο**, **Μανιάρειος Σχολή**.
Οι κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες στη Θεσσαλία και την Ευρώπη κατά τις πρώτες δεκαετίες του 19ου αιώνα οδήγησαν τα Αμπελάκια στην παρακμή.
Σήμερα τα Αμπελάκια, είναι ένας όμορφος παραδοσιακός οικισμός του νομού Λάρισας. Το χωριό φημίζεται για τα σπουδαία αρχοντικά. Ανήκει διοικητικά στον Δήμο Τεμπών (όπως και η Καλλιπεύκη). Ο πληθυσμός τους σύμφωνα με την απογραφή του 2001 είναι 434 κάτοικοι.

Προγραμματισμός από Αύγουστο 2018 μέχρι και Αύγουστο 2019
Σαράντα έτη Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Για την πολιτιστική χρονιά που είναι σε εξέλιξη (από Αύγουστο σε Αύγουστο δηλαδή), προγραμματίσαμε τα παρακάτω, τα οποία με τη δική σας συμπαράσταση και βοήθεια πιστεύουμε πως θα πραγματοποιήσουμε. Να σημειώσουμε πως το 2019 συμπληρώνονται 40 έτη από την ίδρυση του Συλλόγου μας!

Συνεργασία με τον Α.Σ. «ΠΗΝΕΙΟΣ» και υποδοχή των ποδηλατών στην πλατεία του χωριού, στην τρίτη ανάβαση Καλλιπεύκης, στις 18 Αυγούστου **(έγινε).**
Οργάνωση τιμητικής βραδιάς προς τους ηλικιωμένους στις 10 Οκτωβρίου **(έγινε).**
Διανομή οπτικού - ακουστικού υλικού από τις καλοκαιρινές δραστηριότητες σε κάθε ενδιαφερόμενο **(είναι σε εξέλιξη).**
Συμμετοχή σε εθνικές γιορτές και εκδηλώσεις **(είναι σε εξέλιξη).**
Χριστουγεννιάτικη γιορτή για όσα παιδιά θα βρίσκονται τα Χριστούγεννα στην Καλλιπεύκη, 31 Δεκεμβρίου 2018 και Κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας **(έγινε).**

Συμμετοχή του Συλλόγου μας στη γιορτή του Αγίου Αθανασίου και ανάδειξη ακόμη περισσότερο του εθίμου «περδίκες», 2 Μαΐου 2019.
Οργάνωση του δεύτερου φεστιβάλ αγριολούλουδων, αφιέρωμα στη μητέρα, με διαγωνισμό φωτογραφίας, 12 Μαΐου 2019.
Οργάνωση διήμερου αφήγησης και παραμυθιών τον Ιούλιο του 2019.

Συνέχιση του θερινού τμήματος δημιουργικών δραστηριοτήτων για μικρά παιδιά (στο Δημοτικό Σχολείο).
Συνέχιση του θερινού χορευτικού συγκροτήματος εφήβων (στο Δημοτικό Σχολείο). Και τα δυο τμήματα με την ευθύνη των ιδίων (όπως και πέρσι, εφόσον θα είναι δυνατό).
Συνέχιση καθ' όλη τη διάρκεια του πολιτιστικού έτους, του χορευτικού συγκροτήματος ενηλίκων, εφόσον η κ. Στέλλα Γκαρλέμου, είναι διαθέσιμη.

Για τα σαράντα χρόνια του Συλλόγου μας, προγραμματίσαμε σειρά εκδηλώσεων, στο πρώτο δεκαήμερο του Αυγούστου, με αποκορύφωμα το καλοκαιρινό αντάμωμα.

Πέμπτη, 1 Αυγούστου
Ποδηλατικές επιδείξεις, Π.Α.Σ. «ΠΗΝΕΙΟΣ» Λάρισας, Πατωμένη.
Προβολή ντοκιμαντέρ για τον Όλυμπο, το βουνό των θεών, Δημοτικό Σχολείο.

Παρασκευή, 2 Αυγούστου
Δημιουργικές Δραστηριότητες, Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ» (τα παιδιά από 5 μέχρι 10 ετών θα παρουσιάσουν τις εικαστικές τους δημιουργίες).

Σάββατο, 3 Αυγούστου
Μουσική Συναυλία για τους Νέους, «ΕΝΑΛΑΞ», Πατωμένη.

Κυριακή, 4 Αυγούστου
Ημερίδα - Ιστορική Ανασκόπηση Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ», Δημοτικό Σχολείο, (εισηγήσεις - διαδρομή από το 1979 μέχρι σήμερα).

Δευτέρα, 5 Αυγούστου
Θεατρική Παράσταση, Νίκος Ορφανός, Δημοτικό Σχολείο.

Τρίτη, 6 Αυγούστου
Θεατρική Παράσταση, Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ», Δημοτικό Σχολείο, (τα παιδιά από 10 μέχρι 15 ετών θα παρουσιάσουν τη θεατρική παράσταση, που θα έχουν ετοιμάσει).

Τετάρτη, 7 Αυγούστου
Θέατρο Σκιών, Θάνος Κούλελης, Δημοτικό Σχολείο.
Έκθεση φωτογραφίας - αφιέρωμα: Τάκης Τλούπας, συνεργασία με την Βάνια Τλούπα.

Πέμπτη, 8 Αυγούστου
Συνάντηση Χορευτικών Συγκροτημάτων, Πατωμένη, (Μορφωτικούς Σύλλογος Συκουρίου, Σύλλογος Γυναικών Βρυοτόπου, Ποντιακός Σύλλογος Τυρνάβου, Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»).

Παρασκευή, 9 Αυγούστου
Κουκλοθέατρο, Δημοτικός Κουκλοθίασος Δήμου Λαρισαίων «ΤΙΡΙΤΟΜΠΑ», Δημοτικό Σχολείο.

Σάββατο, 10 Αυγούστου
Εθελοντική Αιμοδοσία

Σάββατο, 10 Αυγούστου
Θερινό Αντάμωμα Καλλιπευκιωτών, Πατωμένη, γλέντι με παραδοσιακή ορχήστρα.

Και… τακτική Γενική Συνέλευση (εκλογοαπολογιστική, το Σάββατο 17 Αυγούστου 2019, Δημοτικό Σχολείο. Η θητεία του νυν Δ.Σ. τελειώνει τον Αύγουστο του 2019). Έρχεται και η σειρά σου…

Ο παραπάνω προγραμματισμός δεν είναι δεσμευτικός.
Θα το προσπαθήσουμε!

«Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ»

Τρίμηνη έκδοση του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου Απανταχού Καλλιπευκιωτών «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Εκδότης: Παναγιώτης Παπαϊωάννου
Υπεύθυνος ύλης: Παναγιώτης Παπαϊωάννου
Υπεύθυνη ταμείου και συνδρομών: Αικατερίνη Γκαζγκάνη
Συνδρομές:
Εσωτερικού: 10 €
Εξωτερικού: 10 € (Ευρώπη)
20 Δολάρια (Αμερική)
30 Δολάρια (Καναδάς)
30 Δολάρια (Αυστραλία)
Διαφημίσεις: 5 € (το 1/8 της σελίδας)

Ταχυδρομική διεύθυνση Συλλόγου:
Καλλιπεύκη Λάρισας, Τ.Κ. 400 06
Ταχυδρομική διεύθυνση Προέδρου:
Παναγιώτης Παπαϊωάννου, Ανοίξεως 30 Α, 59131 ΒΕΡΟΙΑ

Συγκέντρωση ύλης, διαχείριση οικονομικών, πολιτιστικά, εκδηλώσεις: Παναγιώτης Παπαϊωάννου, Αγγελική Παπαστεργίου, Ματίνα Μιχαντά, Αικατερίνη Γκαζγκάνη, Ζήσης Κατσιούλας, Γιάννης Μπουρονίκος, Γιάννης Παπαδόντας.

Αρ. Λογαριασμού: ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗ: IBAN: GR9301103250000032500218907 (ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ), Κωδικός Τράπεζας (SWIFT - BIC): ETHGRAA (χρειάζεται για τους εκτός Ελλάδας).

Το Δ.Σ.

Παραμονή της Πρωτοχρονιάς, στο Δημοτικό Σχολείο Καλλιπεύκης

Κοπή πίτας 2019 και δραστηριότητες για μικρούς και μεγάλους

Συνέχεια από την 1η
Τυχερή για το 2019, ήταν η Σταματία Πολυζά - Γκοτζιά. Ευχαριστούμε θερμά την κ. Βούλα Παπαδόντα, για την (ακόμα μία φορά εθελοντική) προσφορά της. Ευχαριστούμε επίσης όλους (μικρούς και μεγάλους) που παραβρέθηκαν και το Δήμο Τεμπών, που κέρασε μελομακάρονα και κουραμπιέδες.

***Σημείωση**:*
Ο Σύλλογός μας είχε προγραμματίσει εκδήλωση με γλέντι, για την κοπή πίτας και για τις 5 Ιανουαρίου 2019. Για λόγους, που δεν έχουν να κάνουν με το Δ.Σ., η εκδήλωση δεν μπόρεσε να γίνει.

Με προβολή ταινίας, φαγοπότι και χορό

Μια βραδιά αφιερωμένη στους ηλικιωμένους

Συνέχεια από την 1η
Ευχαριστούμε θερμά, θερμότατα την ορχήστρα:
Νίκος Παπαστεφάνου, κιθάρα, Νίκος Σπήλιος, μπουζούκι, Δημήτρης Καραγιάννης, τραγούδι, Ηλίας Σωτήρης, κλαρίνο και Αποστόλης Παπαϊωάννου, μπουζούκι - τραγούδι, (αυτή τη φορά, έλειπε ο Μητσάκας), που προσέφεραν από καρδιάς, το δικό τους μερίδιο τιμής, σους ηλικιωμένους.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

-Η Μασούρα Ελισάβετ του Αποστόλου και ο σύζυγός της Κώστας Σκάκος, το πρώτο παιδί, αγόρι.
-Ο Οικονόμου Ιωάννης του Χρίστου και της Λίτσας και η σύζυγός του Ζόμπολα Βασιλική, το πρώτο παιδί, κορίτσι.
-Η Μαρκοπούλου Ελένη (κόρη της Γεωργίας Δημ. Τσιακάλη) και ο σύζυγός της Ιωάννης Γαραβαγλία (Ιταλός), το δεύτερο παιδί, κορίτσι.
-Ο Μαρκόπουλος Ανδρέας (γιος της Γεωργίας Δημητρίου Τσιακάλη) και η σύζυγός του Θεοδωροπούλου Αθανασία, το πρώτο παιδί, αγόρι.
-Ο Πολυζάς Νίκος του Χρίστου και η σύζυγός του Φανή Κόκουβα, το πρώτο παιδί, αγόρι.
-Ο Ιωάννης Παπαϊωάννου και η Χρυσάνθη Λεμονή, το πρώτο τους παιδί, κορίτσι.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

-Ο Κυλινδρής Χρυσοβαλάντης του Αστερίου (Τορόντο) με την Αλεξάνδρα Bolton από το Τορόντο (Τορόντο - Καναδάς).
-Ο Παγούνης Αχιλλέας (γιος της Χριστίνας Ιωάννου Παπαστεργίου) με την Σπίγκου Μαρία, από την Κέρκυρα (γεννημένη στον Καναδά), Τορόντο - Καναδάς.
-Ο Κατσιούλας Αστέριος του Ζήση και της Ρούλας Γιαννοπούλου (Θεσσαλονίκη) με την Κατερίνα Θώμου από την Λογγά Τρικάλων.
-Η Αγγελική Τσικρικά του Χρίστου, με τον Βουμβάκη Νικόλαο από τον Αμπελώνα.

ΓΑΜΟΙ

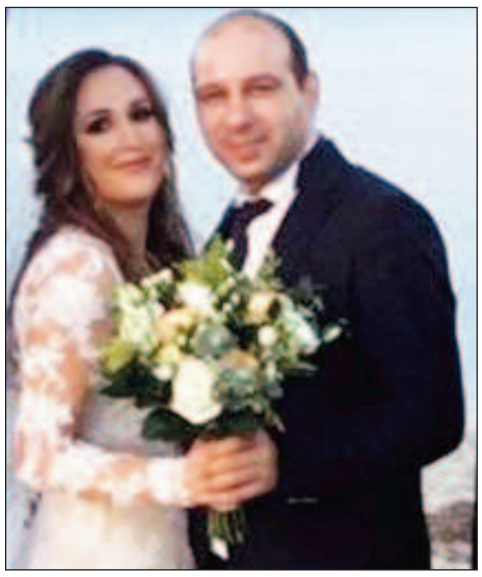

-ΟΚαλούσης Αστέριος του Αθανασίου και της Βασιλικής με την Έλσα Ελευθεριάδου. από την Αλεξανδρούπολη.
-Η Μασούρα Ελισάβετ του Αποστόλου, με τον Σκάκο Κώστα, από την Ραχούλα Λαρίσης.
-Ο Τσιούγκος Ιωάννης του Δημητρίου και της Ουρανίας, με την Σοφού Βασιλική, από τον Αμπελώνα.
-Η Κανελλιά Δήμητρα του Ιωάννου (Κατερίνη), με τον Κόρρο Κωνσταντίνο, από την Χαλκίδα (Κατερίνη).
-Ο Μαρκόπουλος Ανδρέας (γιος της Γεωργίας Δημητρίου Τσιακάλη), με την Θεοδωροπούλου Αθανασία (Πάτρα).

ΘΑΝΑΤΟΙ

-Παπαδημητρίου Δημήτριος του Ζαφείρη, ετών 82 (Λεπτοκαρυά).
-Μαντάς Δημήτριος του Ανδρέα, ετών 69 (Καλλιπεύκη).
-Οικονόμου Αθανάσιος του Τριαντάφυλλου ετών 91 (Λάρισα).
-Η Κοκότη Αθηνά του Αναστασίου, ετών 85 (Αμπελώνας).
-Μαντά Στεργιανή του Δημητρίου, ετών 83 (Καλλιπεύκη).

Οι συγχωριανοί, που έφυγαν:

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

-Ο **Παπαδημητρίου Δημήτριος**, ήταν ένα από τα πέντε παιδιά (Δημήτριος, Μαρία, Καλλιόπη, Ιωάννης, Ευαγγελία) του Ζαφείρη Παπαδημητρίου και της Ηράκλειας Καστόρη. Για μας, ήταν ο Μήτσιος της Ηράκλειας, για να ξεχωρίζει από τους υπόλοιπους Παπαδημητραίους. Γεννήθηκε φυσικά στην Καλλιπεύκη το 1936 και μετά την απόλυσή του από τον στρατό έφυγε για την Γερμανία. Εκεί δούλεψε λίγα χρόνια και κατόπιν επέστρεψε στην Λεπτοκαρυά και με τον γαμπρό του τον Γιάννη Πατούλια, άνοιξαν το γνωστό σε όλους μας εστιατόριο - πρατήριο καυσίμων. Παντρεύτηκε με την Κατίνα Κωστοπούλου από την Λεπτοκαρυά, με την οποία απέκτησαν τον Κώστα και την Χαρίκλεια. Απεβίωσε την Πέμπτη 20 Σεπτεμβρίου 2018 και κηδεύτηκε την επομένη στη Λεπτοκαρυά. Στην κηδεία του παραβρέθηκαν πολλοί φίλοι, γνωστοί και συγγενείς από την Λεπτοκαρυά, την Καλλιπεύκη, την Κατερίνη, τον Αμπελώνα κλπ. Το πατρικό του σπίτι στην Καλλιπεύκη, βρίσκεται ακριβώς πάνω από την βρύση Τρανή αλλά με ιδιοκτήτη πλέον τον Οικονόμου Αστέριο. Σημείωση: Για τον Δημήτριο υπάρχει ξεχωριστό αφιέρωμα σε άλλη στήλη.

ΜΑΝΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

-Ο **Μαντάς Δημήτριος**, ήταν γιος του Ανδρέα Μαντά και της Βασιλικής Γκούμα. Γεννήθηκε στην Καλλιπεύκη το 1949 και μέχρι τα είκοσί του ασχολήθηκε με την κτηνοτροφία, δουλειά που αγαπούσε πολύ. Μετά το στρατό, το 1972, κατέβηκε στην Αθήνα, για μια καλύτερη δουλειά και εργάστηκε στα ναυπηγεία του Ασπροπύργου ως οδηγός φορτηγού καθώς και σε άλλες δουλειές, ώσπου διορίστηκε στο Υπουργείο Πολιτισμού και εργάστηκε μέχρι την συνταξιοδότησή του. Το 1975, παντρεύτηκε με την Μαρία Ιωάννου Οικονόμου (Τσίγκα) και εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα μόνιμα πλέον. Από τον γάμο του με την Μαρία, απέκτησαν τον Αντρέα και την Βασιλική. Στις 8 Οκτωβρίου 2018, μετά από νοσηλεία στο νοσοκομείο, απεβίωσε. Η κηδεία του έγινε στην Καλλιπεύκη, την Δευτέρα 8 Οκτωβρίου 2018. Και το τραγικό είναι ότι πριν από 25 μέρες περίπου, στις 14 Σεπτεμβρίου, πέθανε και η μάνα του σε ηλικία 96 ετών. Αδέρφια του είναι η Σταματή του Αγοραστού Οικονόμου, η Θεολίτσα (Λίτσα) του Νίκου Οικονόμου και η Μαρία, του Ηλία Ταμπάκα. Αυτός ήταν τρίτος κατά σειρά γεννήσεως. Στο χωριό ερχόταν για λίγο μόνο τα καλοκαίρια και η επιθυμία του ήταν να ταφεί στην γενέτειρά του. Ήταν άνθρωπος χαμηλών τόνων και φιλήσυχος.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

-Ο **Οικονόμου Αθανάσιος**, γεννήθηκε στις 8 Απριλίου του 1927 στην Καλλιπεύκη. Γονείς του ήταν ο Τριαντάφυλλος Οικονόμου και η Καλλιόπη Τσακάλη. Ο πόλεμος, δεν τον άφησε να πάει στο γυμνάσιο, αυτό ήταν άλλωστε και το παράπονό του.
Στα 17 του χρόνια, κατέβηκε στη Λάρισα, χωρίς δεύτερα ρούχα και δούλεψε σκληρά, αντιμετωπίζοντας πολλές δυσκολίες ακόμα μένοντα και νηστικός μέρες.
Παντρεύτηκε με την Παρασκευή Παπαστεργίου και έκαναν μία κόρη, την Καλλιόπη.
Την Άνοιξη του 1961 δημιούργησε μόνιμη εγκατάσταση τυροκομείου στην Καλλιπεύκη. Αυτοδημιούργητος και ικανός άνθρωπος βοήθησε με τον δικό του τρόπο ανθρώπους, που είχαν ανάγκη. Απεβίωσε στις 16-10-2018 σε ηλικία 91 ετών.

ΚΟΚΟΤΗ ΑΘΗΝΑ

-Η **Κοκότη Αθηνά**, γεννήθηκε τον Μάιο του 1933 και ήταν κόρη του Αναστασίου και της Γιαννούλας. Άλλα αδέρφια είχε τον Νίκο, την Καλλιόπη του Μίμη Γκουγκουλιά και τον Γιάννη, που σκοτώθηκε στον Εμφύλιο. Παντρεύτηκε το 1976, σε μεγάλη ηλικία, με τον Θωμά Τσιγαρίδα από τον Αμπελώνα, όπου και έζησαν μαζί μέχρι τις 19 Σεπτεμβρίου 2018, που πέθανε. Από τον γάμο της δεν απέκτησε παιδιά. Ήταν μια απλή και φιλήσυχη γυναίκα. Ενταφιάστηκε στον Αμπελώνα.

ΜΑΝΤΑ ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ

-Η **Στεργιανή Μαντά**, ήταν κόρη του Ζήση και της Ακρίβως (Τσίβως) Πατούλια. Γεννήθηκε στην Καλλιπεύκη το 1935 και παντρεύτηκε το 1955 με τον Δημήτριο Μαντά του Πολύζου, με τον οποίο απέκτησαν τρία παιδιά, τον Χρίστο, την Ευδοξία και την Μαρία. Ήταν μια απλή και φιλήσυχη γυναίκα. Απεβίωσε το Σάββατο 22 Δεκεμβρίου 2018 και ενταφιάστηκε στην Καλλιπεύκη. Τα τελευταία χρόνια, κατά την χειμερινή περίοδο, ζούσε με τον άντρα της στις Νέες Καρυές, μαζί με τον γιο τους Χρίστο. Τα καλοκαίρια, ερχόταν στο χωριό. Αδέρφια είχε τον Κανάκη, τον Δημήτριο, τον Παναγιώτη, τον Γιάννη και τον Χρίστο (σκοτώθηκε κατά την αποχώρηση των Γερμανών). Όλα τα αδέρφια της έφυγαν πλέον από τη ζωή. Η ίδια, αξιώθηκε να δει και εφτά εγγόνια και τρία δισέγγονα.

Οι Αλκυονίδες Μέρες

Κατά το δεύτερο 10ήμερο του Ιανουαρίου ο καιρός συνήθως καλυτερεύει και απολαμβάνουμε για μερικές ημέρες μια σχετική καλοκαιρία. Οι ημέρες αυτές, είναι γνωστές ως Αλκυονίδες μέρες.
Πρόκειται για αρχαία ελληνική ονομασία, που προέρχεται απ' τον Αριστοτέλη.
Μετεωρολογικά εξηγείται με την εξίσωση των βαρομετρικών πιέσεων μεταξύ της Νοτίου και Βορείου Ευρώπης, ενώ μυθολογικά υπάρχουν πολύ όμορφες ιστορίες για το φαινόμενο αυτό.
Δεν υπάρχουν κάθε χρόνο Αλκυονίδες μέρες, οι Αλκυονίδες μέρες έχουν πάρει την ονομασία τους από το ψαροπούλι Αλκυόνα, που κλωσά τα αυγά του εκείνες τις ημέρες.
Η Αλκυόνα, σύμφωνα με την παράδοση, είναι ένα πουλί που συμβολίζει τη γαλήνη, την προστασία και παύει τη θαλασσοταραχή. Αν και αποδημητικό πουλί, δε φεύγει, αλλά έρχεται το φθινόπωρο, ενώ φεύγει αρχές Μαρτίου. Γεννά τα αυγά του στις σχισμές των βράχων της θάλασσας.
Ο μύθος της Αλκυόνης:
Σύμφωνα με την Ελληνική μυθολογία, η Αλκυόνη ήταν κόρη του Αιόλου, του θεού των ανέμων. Ζούσε στα ακρογιάλια της θάλασσας με τον άντρα της, τον Κήυκα και αισθάνονταν τόσο πολύ αγαπημένοι και ευτυχισμένοι, ώστε παρομοίαζαν τους εαυτούς τους με το ζευγάρι των θεών, Δία και Ήρα.
Για την ασέβειά τους, όμως, αυτή, ο Δίας οργίστηκε τόσο πολύ που μεταμόρφωσε τον Κήυκα σε όρνιο. Η Αλκυόνη, χωρίς να γνωρίζει τι είχε συμβεί, έτρεχε παντού τρελαμένη για να βρει τον αγαπημένο της σύζυγο.
Οι θεοί του Ολύμπου, τη λυπήθηκαν και τη μεταμόρφωσαν στο θαλασσοπούλι, την Αλκυόνα, που μοιάζει να ψάχνει στις θάλασσες για να βρει το χαμένο της σύζυγο.
Η δυστυχία, όμως, της Αλκυόνης δε σταμάτησε εδώ. Αντίθετα απ' τα άλλα πουλιά που γεννούσαν την άνοιξη, μες στην καλοκαιρία, η Αλκυόνα γεννούσε μες στη βαρυχειμωνιά, οπότε τα μανιασμένα κύματα της θάλασσας της άρπαζαν τα αυγά ή τα νεογέννητα πουλάκια, κάνοντάς την να κλαίει σπαραχτικά.
Για άλλη μια φορά, οι θεοί του Ολύμπου τη λυπήθηκαν και ο Δίας πρόσταξε για 15 μέρες μες στο χειμώνα, να κοπάζουν οι άνεμοι και ο ήλιος να ζεσταίνει τη φύση, ώστε να μπορέσει η Αλκυόνα να κλωσήσει τα αυγά και τα πουλάκια να μπορέσουν να πετάξουν.
Για τη συζυγική πίστη των Αλκυόνων αναφέρεται ότι όταν ο σύζυγος της Αλκυόνας γεράσει και δεν μπορεί να πετάξει πια, τότε η θηλυκή Αλκυόνα τον παίρνει στους ώμους της και τον μεταφέρει πάντοτε μαζί της, τον ταΐζει και τον περιποιείται ως το θάνατο.
Οι Αλκυονίδες Μέρες ως μήνυμα αισιοδοξίας: Η φύση μας δείχνει ότι όλα είναι μια εναλλαγή καταστάσεων καλών και κακών, κακοκαιρίας (χειμώνας) και καλοκαιρίας (καλοκαίρι), ζωής και θανάτου. Όλα αυτά δείχνουν πως ζούμε σε ένα θαύμα που ονομάζουμε «**ζωή**».

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Δημήτριος Παπαδημητρίου, εστιατόριο Παπαδημητρίου - Πατούλια

Γράφει ο Ζήσης Κατσιούλας

Την Πέμπτη 20 Σεπτεμβρίου του 2018, σε ηλικία 82 ετών, έφυγε από τη ζωή ο συμπατριώτης μας Δημήτριος Παπαδημητρίου του Ζαφείρη και της Ηράκλειας. Με αφορμή λοιπόν τον θάνατο του Δημήτρη, θεωρήσαμε σκόπιμο να κάνουμε ένα μικρό αφιέρωμα στη μνήμη του καθώς και στη μνήμη του γαμπρού του, Πατούλια Γιάννη, γιατί μαζί αγωνίστηκαν και δημιούργησαν. Γιατί ήταν και οι δύο καλοί πατριώτες και πάνω απ' όλα πολύ καλοί Συλλόγου και της Καλλιπεύκης. Γιατί οι άνθρωποι που ξεχωρίζουν ως επαγγελματίες, σε οποιονδήποτε τομέα και πάνω απ' όλα ως χαρακτήρες, πρέπει να προβάλλονται και να γίνονται πρότυπα προς μίμηση.

Ο Δημήτριος Παπαδημητρίου του Ζαφείρη και της Ηράκλειας Καστόρη (ο Μήτσιος της Ηράκλειας για τους μεγάλους, ο Τάκης για τους δικούς του), γεννήθηκε στην Καλλιπεύκη το 1936. Πήγε στο σχολείο μέχρι την Ε΄ δημοτικού γιατί, λόγω ανέχειας και πολεμικών καταστάσεων, διέκοψε και φυσικά δεν μπόρεσε να σπουδάσει παραπέρα. Μέχρι να πάει στρατιώτης, ασχολήθηκε με διάφορες χειρονακτικές εργασίες. Ήταν πολύ έξυπνος άνθρωπος και ανήσυχο πνεύμα. Και επειδή δεν τον «χωρούσε» η Καλλιπεύκη, ξενιτεύτηκε στη Γερμανία, όπως έκαναν και πολλοί άλλοι συμπατριώτες μας. Το 1959, ήταν ο πρώτος Καλλιπευκιώτης, που αναχώρησε για την Γερμανία με ένα τσουβάλι στον ώμο για βαλίτσα, μαζί με τον ξάδερφό του τον Χρίστο Μπουρονίκο. Εκεί εργάστηκε σκληρά μέχρι το 1966 και με τις οικονομίες, που είχ,ε επέστρεψε στην Ελλάδα με σκοπό να κάνει κάτι καλύτερο.

Στο διάστημα αυτό, το 1961 (20-8), παντρεύτηκε με την Κατίνα Κωστοπούλου από την Λεπτοκαρυά και ήταν στη Γερμανία μαζί με τον γαμπρό του Γιάννη Πατούλια, την γυναίκα του και την αδερφή του, Μαρία. Μαζί αποφάσισαν να επιστρέψουν και να αρχίσουν κάτι δικό τους. Επέστρεψαν λοιπόν το 1966, (πρώτα ο Τάκης με την γυναίκα του για να προετοιμάσουν το έδαφος), και πήγαν στην Λεπτοκαρυά, όπου αγόρασαν ένα μικρό μαγαζάκι, που ήταν και πρατήριο καυσίμων, δίπλα και πάνω από την εθνική οδό και το οποίο ήταν σε ελεεινή κατάσταση. Θα δούλευαν εστιατόριο και καύσιμα. Τα δυο πρώτα χρόνια, ήταν τα δυσκολότερα και λίγο έλειψε να τα εγκαταλείψουν όλα, γιατί ούτε από εστιατόρια είχαν ιδέα ούτε από βενζινάδικα και ο τουρισμός ήταν ακόμα στα σπάργανα ή και ανύπαρκτος. Ακόμη και δίκτυο ύδρευσης δεν υπήρχε και κουβαλούσαν το νερό με κάρο. Όμως, δεν το έβαλαν κάτω και με σκληρή δουλειά αλλά και νοικοκυροσύνη, πήραν τα πάνω τους και σιγά - σιγά στάθηκαν στα πόδια τους και πρόκοψαν πολύ. Τα σημερινά κτίσματα, πρατήριο καυσίμων, εστιατόριο, ξενοδοχείο «Άλπεις» και σπίτια είναι δημιουργήματα δικά τους. Ποιο ήταν το μυστικό της επιτυχίας τους; Η πολλή δουλειά, η εντιμότητα, η καθαριότητα, το καλό φαγητό, η καλή οργάνωση και η υπομονή.

Ιθύνων νους της επιχείρησης, ήταν ο Δημήτρης Παπαδημητρίου. Άτομο μεθοδικότατο και εργατικότατο κινούσε τα νήματα της επιχείρησης, χωρίς να φαίνεται και χωρίς να το δείχνει. Εξάλλου, ήταν άνθρωπος χαμηλών τόνων και ταπεινός. Δεύτερο πρόσωπο, που έβαλε γερή πλάτη και αυτό στην επιχείρηση, ήταν ο Γιάννης Πατούλιας, ο γαμπρός του Δημήτρη. Γεννημένος το 1931 στην Καλλιπεύκη, ήταν ο κράχτης, ο άνθρωπος των δημοσίων σχέσεων… όποιος περνούσε από εκεί μια φορά, δεν ξανάφευγε από πελάτης. Το αστείρευτο χιούμορ του, τα αξέχαστα καλαμπούρια του, τα χουβαρδαλίκια του και όλες οι χάρες που είχε ως άνθρωπος, μαγνήτιζαν τους περαστικούς και γίνονταν πελάτες. Τις δεκαετίες 1970, 80 και 90 γινόταν λαϊκό προσκύνημα στην κυριολεξία στο εστιατόριό τους. Εκεί έβρισκε κανείς ανθρώπους κάθε φυλής και από κάθε γωνιά της Ελλάδος και του εξωτερικού. Πολλά λεωφορεία και νταλίκες απ' όλη την Ελλάδα γέμιζαν καθημερινά τον χώρο.

Βέβαια, δεν πρέπει να ξεχάσουμε και δυο άλλα πρόσωπα που έπαιξαν σημαντικότατο ρόλο στο όλο επιχείρημα. Οι δυο γυναίκες. Η κυρά Μαρία, αδερφή του Μήτσου και γυναίκα του Γιάννη Πατούλια και η κυρά Κατερίνα, η γυναίκα του Μήτσου. Ατελείωτες ώρες, μέρες και χρόνια μόχθησαν σκληρά μέσα στην κουζίνα, για να φέρουν εις πέρας το έργο που ανέλαβαν. Αγαπημένες και μονιασμένες, δίπλα στους άνδρες τους, έδωσαν τα πάντα για την επιτυχία της επιχείρησης. Πάντα πρόσχαρες και καλοσυνάτες, παρά την μεγάλη κούραση που είχαν πάντα, σε κέρδιζαν με τον τρόπο τους. Όπως σε κερδίζουν και σήμερα, γιατί δεν άλλαξαν σαν χαρακτήρες.

Ο Δημήτρης Παπαδημητρίου, δεν έμεινε μόνο σ' αυτή την επιχείρηση. Κοντά στην παραλία της Λεπτοκαρυάς αγόρασε οικόπεδο και έκτισε άλλη δική του οικοδομή με ενοικιαζόμενα δωμάτια. Επιχείρηση, που δουλεύει ως σήμερα και θα συνεχίσει να υπάρχει για πολλά χρόνια ακόμη αρκεί ο τουρισμός να πάει καλά και οι απόγονοί του να φανούν αντάξιοι των γονιών τους και των παππούδων τους. Επίσης καταπιανόταν με κάθε είδους εργασία. Ακόμα και με καλλιτεχνίες. Ήταν πολυτεχνίτης και πολύ δημιουργικός άνθρωπος. «Χώμα έπιανε και μάλαμα γινόταν», όπως λέει και η λαϊκή ρήση.

Μετά από είκοσι και πλέον χρόνια σκληρής δουλειάς, το 1987-88 περίπου, άφησαν το εστιατόριο λόγω κούρασης και το νοίκιασαν στα ανίψια του Γιάννη τον Τάσο και τον Θόδωρο Πατούλια και κατόπιν σε άλλους. Οι ίδιοι, ασχολήθηκαν με το πρατήριο καυσίμων και με τα ενοικιαζόμενα δωμάτια.

Ο Δημήτριος Παπαδημητρίου και ο Πατούλιας Γιάννης, εκτός από πετυχημένοι επιχειρηματίες, ήταν και δυο πολύ αγαπητά πρόσωπα τόσο στην Λεπτοκαρυά όσο και στην Καλλιπεύκη. Αγαπούσαν πολύ την Καλλιπεύκη, την γενέτειρά τους και αυτό το έδειχναν και με λόγια και με έργα. Ο μεν Πατούλιας έκτισε δικό του σπίτι στην Καλλιπεύκη, ο δε Μήτσος ανέβαινε τακτικά και στα σπίτια τους στη Λεπτοκαρυά είχαν πολλές φωτογραφίες, που είχαν σχέση με την γενέτειρά τους. Μάλιστα η βοήθειά τους προς τον Μορφωτικό Σύλλογο της Καλλιπεύκης, ήταν τεράστια και μάλιστα η οικονομική. Λίγες ημέρες προτού πεθάνουν και οι δύο, έδωσαν την οικονομική τους βοήθεια. Να πούμε για πρώτη φορά δημοσίως και το εξής. Υπήρξαν και φορές που έδιναν χρήματα και μας έλεγαν να μη δημοσιεύσουμε τα ονόματά τους ή να τους γράψουμε με ψευδώνυμο. Όσοι Καλλιπευκιώτες - και όχι μόνον - πέρασαν από το μαγαζί τους, ποτέ δεν πλήρωσαν. Πάντα ήταν κερασμένα από τους δυο καλούς πατριώτες. Και οι δύο έφυγαν από τον καρκίνο. Ο μεν Δημήτρης τον περασμένο Σεπτέμβριο, όπως γράψαμε, ο δε Γιαννής (έτσι τον έλεγαν οι συνομήλικοί του) τον Φεβρουάριο του 2002 σε ηλικία 71 ετών.

Σήμερα, το εστιατόριό τους έχασε την παλιά δόξα, γιατί ο νέος, διπλός και φραγμένος εθνικός δρόμος, το απέκοψε από την κίνηση. Το έχουν νοικιασμένο και εξυπηρετεί τον ντόπιο πληθυσμό. Το πρατήριο, συνεχίζει να υπάρχει αφού το δουλεύει ο γιος του Γιάννη Πατούλια, ο Ζήσης. Ευχόμαστε ο Θεός να αναπαύσει τις ψυχές τους κι εμείς πάντα θα τους θυμόμαστε με αγάπη και θα φέρνουμε στο νου μας τις πολλές, πολλές και ωραίες εικόνες και στιγμές που ζήσαμε μαζί τους.

***Σημείωση**: Για τη ζωή και τις δραστηριότητες του Δημητρίου Παπαδημητρίου, μπορείτε να διαβάσετε και στο φύλλο 117, Σεπτέμβριος - Δεκέμβριος 2005, στο άρθρο: «Οι πρώτοι Καλλιπευκιώτες μετανάστες στη Γερμανία».*

Έργο του

Η επιχείρηση στο ξεκίνημα (δεκαετία 65-75) και πολύ αργότερα.

Το σημείο, όπου έγινε η επιχείρηση πριν ακόμα γίνει ο δρόμος.

Οι γονείς του, Ηράκλεια και Ζαφείρης

Ο ίδιος σε σχετικά πρόσφατη φωτογραφία στην Ανάληψη.

Ο ίδιος με τη σύζυγό του Κατερίνα

Ο Γιάννης Πατούλιας με τη σύζυγό του και τον γιό τους Ζήση.

Χιόνια!

Πολλά τα χιόνια φέτος! Ξεκίνησαν πριν τα Χριστούγεννα και σιγά - σιγά… πολλαπλασιάστηκαν.
Απολαύστε την ομορφιά τους και ξεχάστε τις δυσκολίες που φέρνουν πάντα με τον ερχομό τους! Κάποιες φορές, είναι πολλές και αξεπέραστες! Ευτυχώς τέτοιες φέτος (μέχρι στιγμής) δεν Παρουσιάστηκαν. Δυνατός αέρας, χιονοθύελλα και σχετικά χαμηλές θερμοκρασίες. Τα θερμόμετρο κατέγραψε μέχρι μείον 14 βαθμούς C.

Φωτογραφίες: Παναγιώτης Παπαϊωάννου

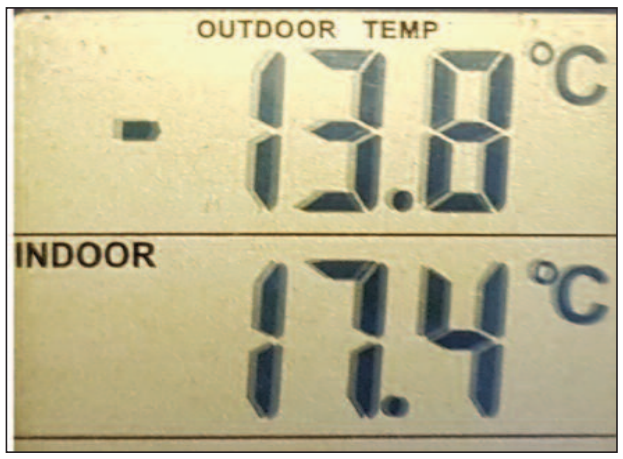
OUTDOOR TEMP
-13.8 °C
INDOOR
17.4 °C

Νέα – Ειδήσεις Νέα – Ειδήσεις Νέα – Ειδήσεις

Επίσκεψη Πολωνών σπουδαστών στην Καλλιπεύκη!

Πολωνοί σπουδαστές (16-20 χρονών), επισκέφτηκαν την Καλλιπεύκη και την αποξηραμένη λίμνη Ασκουρίδα, στις 24 Σεπτεμβρίου, στα πλαίσια σχολικού προγράμματος, που έχει σχέση με τον αγροτικό τουρισμό. Παρακολούθησαν αλλά και συμμετείχαν στη συγκομιδή της πατάτας, των φασολιών και των μεγάλων φασολιών (γιγάντων).
Δέκα όλοι μαζί και ο δάσκαλος συνοδός τους.
Εκτός από τα χωράφια, επισκέφτηκαν την Πατωμένη, το χωριό και φυσικά την όμορφη πλατεία!
Ήρθαν από τα Μεσάγγαλα, όπου βρίσκονταν εκεί, με το πρόγραμμα Erasmus για δυο εβδομάδες, συνολικά εκατό σπουδαστές. Ειδικεύονται στον τουρισμό, στον αγροτουρισμό και στη γαστρονομία. Κάνουν πρακτική άσκηση σε ξενοδοχεία και σε αγροτικές περιοχές, μένουν στο ξενοδοχείο Golden Sun.
Το μεσημεριανό τους γεύμα, προσέφερε ο κτηνοτρόφος, Θωμάς Ζαφείρης. Τους προσκάλεσε ο ίδιος, μέσω γνωστών του στο ξενοδοχείο που έμεναν.

Ημερίδα μαθηματικών - Χ. Ζιακούλης 7-10-2018 ΛΙΤΟΧΩΡΟ

Εντυπωσίασαν το κοινό οι παρουσιάσεις των μαθηματικών Καλέση και Θεοδωρίδη αλλά και του δασκάλου - ερευνητή Ζιακούλη Χρίστου στην ημερίδα μαθηματικών στο Λιτόχωρο, που οργανώθηκε από τη

Δημοτική επιτροπή παιδείας Δήμου Ολύμπου. Την ημερίδα παρακολούθησε το μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, Ζώσης Κατσιούλας.

Υποψήφιος των Δημοτικών, εκλογών ο Γιάννης Μπούτσικας

Ο οποίος και δήλωσε: «Αποδέχτηκα την ιδιαιτέρως τιμητική πρόταση του κ. Ροντούλη, εμφορούμενος από μια αγνή διάθεση προσφοράς και αφοσίωσης στον τόπο που κατοικώ και δραστηριοποιούμαι. Έχω κάνει κάποια όνειρα για την περιοχή μου και θέλω να τα δω να πραγματοποιούνται με τη συνέργεια μιας νέας και δυναμικής δημοτικής αρχής. Πιστεύω πως ο κ. Ροντούλης, έχει το όραμα, τη δύναμη και την ευφυΐα να αναγεννήσει τον Δήμο Τυρνάβου και να αναζωογονήσει τα παραμελημένα χωριά μας. Συντασσόμενος, λοιπόν, με τη Δράση Πολιτών, καλώ τους συνδημότες να στηρίξουν την προσπάθειά μας, χωρίς κομματικές παρωπίδες και διαιρέσεις, αφού ο χώρος της τοπικής αυτοδιοίκησης, υπηρετείται πρωτίστως από ανθρώπους και όχι από κομματικές οντότητες. Σε όλη μου τη ζωή, υπήρξα άνθρωπος του καθήκοντος προς την Πατρίδα και το ίδιο θέλω να συνεχίσω να κάνω και τώρα, προς την μικρότερη πατρίδα, τον τόπο μου. Ελπίζω οι συμπολίτες μου, να με εμπιστευθούν με την ψήφο τους, καθώς θέτω τον εαυτό μου στην κρίση τους, με μία μόνο φιλοδοξία, να μπορέσω με τη βοήθεια του Θεού, να εκφράσω τις δικές τους αγωνίες, προσδοκίες και ελπίδες».

Θεατρική παράταση, «Οικία Φρίκη» από τη ομάδα «Realisma»

Η παράσταση ανέβηκε στο «Θέατρο Τεχνών» Λάρισας. Την παρακολουθήσαμε το Σάββατο 13 Οκτώβριου 2018.
Το «Οικία Φρίκη», είναι μια μαύρη κωμωδία, που διαπιστώνει την ωμή βία, ως αποτέλεσμα της μικροαστικής ανίας και πλήξης. Είναι, σίγουρα ένα προκλητικό αλλά και αστείο έργο.
Συντελεστές:

Παραγωγή: Εταιρεία: «Atermono»
Σκηνοθεσία: Ζγούρη Ειρήνη
Σκηνικά-Κοστούμια: Σοφία Τσιαλέμη
Μουσική-Φωτισμοί: Μάνος Καβίδας
Έπαιξαν: Ρούλα Πασχάλη, Στέλιος Παπαδόντας, Κατερίνα Θεοδοσίου, Βασίλης Γκουντής, Γιάννης Περίφανος, Σοφία Τσιαλέμη, Μυρτώ Χαρούλη.
Σημείωση: Ο Στέλιος Παπαδόντας είναι ο δικός μας άνθρωπος, ταξιτζής κατά κύριο επάγγελμα και ερασιτέχνης ηθοποιός και μουσικός, γιος του μέλους του Δ.Σ. Ιωάννη Παπαδόντα (Τσιρίκη).

Υποψήφιος και πάλι για το Δήμο Ρήγα Φεραίου, ο Αποστόλης Ασ. Παπαϊωάννου

Κι επίσημα, ο Απόστολος Παπαϊωάννου, θα είναι για τρίτη φορά ο επικεφαλής της ΛΑΣ Ρήγα Φεραίου, στην κάθοδο για τις επερχόμενες δημοτικές εκλογές, όπως ανακοινώθηκε από την ΚΟ Θεσσαλίας του ΚΚΕ.
Να σημειωθεί πως ο 62χρονος συνταξιούχος δάσκαλος από το Ριζόμυλο, κατάφερε να εκλεγεί, δημοτικός σύμβουλος, στις προηγούμενες εκλογές.

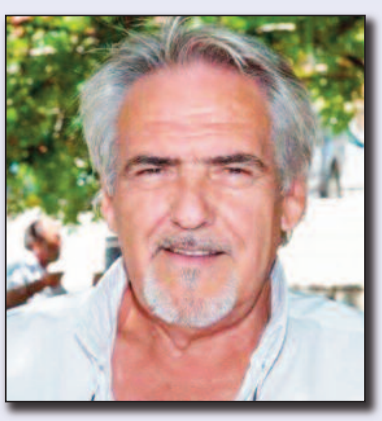

Διαρρήξεις!

Το σπίτι του Κ. Κ. άνοιξαν διαρρήκτες την Πέμπτη 22 Νοεμβρίου 2018 (προς Παρασκευή, μετά τα μεσάνυχτα), προκαλώντας διάφορες ζημίες. Δοκίμασαν να ανοίξουν το Κρεοπωλείο του Μαντά και στο μπακάλικο του Κατσιούρα αλλά χωρίς επιτυχία.

Κατασκήνωση «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

Κατασκηνωτές πρόσκοποι, από Λάρισα και Ελευσίνα, βρέθηκαν στο κατασκηνωτικό κέντρο «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», για τέσσερεις μέρες, από 2 μέχρι 5 Ιανουαρίου 2019, τις μέρες δηλαδή που χιόνισε πολύ. Ακολούθησαν το πρόγραμμά τους χωρίς ιδιαίτερες δυσκολίες, με την επίβλεψη του υπεύθυνου του Κέντρου Λαμπρούλη κωνσταντίνου και αποχώρησαν με πλήθος εμπειριών. Ο φακός τους «συνέλαβε» στην Αγία Παρασκευή και στο κέντρο του χωριού.

ΑΕΙ και ΤΕΙ

(συμπληρωματικά, δεν είχαμε ενημερωθεί νωρίτερα)
Ο **Μασούρας Ιωάννης του Κωνσταντίνου** και της Κατερίνας Χαριζάνη στη Σχολή Γεωπονίας Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Συγχαρητήρια
Συγχαίρουμε τον **Παπαϊωάννου Ορφέα του Αποστόλη**, που επάξια πήρε το πτυχίο του Πολιτικού Μηχανικού, από την Πολυτεχνική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.
Συγχαίρουμε την **Ευαγγελία Λαμπίρη του Ιωάννη**, που επάξια πήρε το πτυχίο της γεωπόνου, από το Τμήμα Γεωπονίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.
Καλή σταδιοδρομία.

Νέα – Ειδήσεις • Νέα – Ειδήσεις

Πολιτιστικός Συλλόγος Γυναικών Γόννων

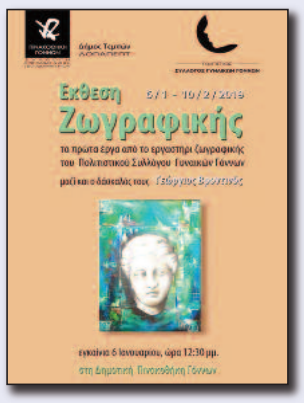

Και τυπικά, από τις 9 Σεπτέμβρη 2018, ημέρα πρώτης γενικής συνέλευσης, ιδρύθηκε και λειτουργεί στους Γόννους, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Γυναικών Γόννων, με πλούσιο πολιτιστικό έργο (από την ίδρυσή του μέχρι και σήμερα).
Αν είναι κάτι να αλλάξει, να βελτιωθεί, πιστεύουμε πως αυτό θα γίνει μέσα από τέτοιου είδους συλλογικότητες.
Ευχόμαστε πάντα επιτυχίες!
Η σύνθεση Δ.Σ. είναι:
Πρόεδρος: Χρύσα Δήμου (Κυλινδρή)
Αντιπρόεδρος: Μαρία Καρατόλιου
Γραμματέας: Βάγια-Γιούλα Μπούμπουλη (Πούλιου)
Ταμίας: Ευγενία-Λούλα Ιωαννίδου (Χριστοδούλου)
Μέλος: Έλενα Καρώνη.
Η αφίσα σηματοδοτεί μια από τις δράσεις του.

Δρόμος Καλλιπεύκης - Παλιού Παντελεήμονα ή Παλιού Παντελεήμονα - Καλλιπεύκης

Τι είναι δρόμος;
Λωρίδα εδάφους ισοπεδωμένη και συνήθως καλυμμένη με το κατάλληλο υλικό, που συνδέει δύο τόπους ή δύο σημεία ενός τόπου και στην οποία μπορούν να κινηθούν άνθρωποι ή οχήματα.
Μπορεί να είναι: Πλατύς / στενός / ίσιος / ανώμαλος / ανηφορικός / κατηφορικός / ασφαλτοστρωμένος / αμαξιτός / εθνικός / επαρχιακός / αγροτικός / δημόσιος / ιδιωτικός.
Ποιο είναι το κύριο χαρακτηριστικό του; Το «**συνδέει δύο τόπους**»! Αν δεν συμβαίνει αυτό, τότε παύει να παύει να είναι δρόμος!!!
Έτσι συμβαίνει και με τον δρόμο Παλιού Παντελεήμονα - Καλλιπεύκης!

Ή θα περάσουν φορτηγά (που θα τον καταστρέψουν - όπως το 2013) ή θα πέσει χιόνι (όπως συνήθως κάθε χρόνο)…
Ενδιαφέρει, όμως, μόνο το Δήμο Τεμπών και την Αντιπεριφέρεια Λάρισας (Περιφέρεια Θεσσαλίας). Από την Καλλιπεύκη μέχρι και τα όρια των δυο Αντιπεριφερειών (Περιφερειών), ο δρόμος είναι ΔΡΟΜΟΣ, από κει και ύστερα είναι θέμα καιρού ή διάθεσης των γειτόνων. Η Αντιπεριφέρεια Πιερίας και ο Δήμος Δίου - Ολύμπου, δεν ενδιαφέρονται… Αλλά για να είμαστε δίκαιοι, ενδιαφέρονται μια στο τόσο (που μπορεί να είναι και πάμπολλα χρόνια), όπως την άνοιξη του 2018, που καθάρισαν το μισό από το μήκος του από δέντρα και πέτρες - βράχια, που είχαν φράξει τα χαντάκια ή και τον ίδιο δρόμο.
Εδώ τίθεται το ερώτημα: Υπάρχει συνεργασία ανάμεσα στους δυο Δήμους, υπάρχει συνεργασία ανάμεσα στις δυο Αντιπεριφέρειες;
Κάθε απάντηση δεκτή… Αλλά δεν μας χρειάζεται! Εκείνο που χρειάζεται είναι να ξέρουμε ότι ο δρόμος είναι ανοιχτός, είναι βατός σε όλο του το μήκος!
Σύσταση: Αν είναι να ταξιδέψετε από Καλλιπεύκη προς Παλιό Παντελεήμονα ή από Παλιό Παντελεήμονα προς Καλλιπεύκη και είναι χειμώνας, μην το κάνετε. Ε επικοινωνήστε πρώτα με τον Δήμο Δίου - Ολύμπου ή την Αντιπεριφέρεια Πιερίας, με τον Δήμο Τεμπών, την Τροχαία… κι αν σας βεβαιώσουν πως «περνάει», τότε έχει καλώς. Οι φωτογραφίες από 28-12-2019 και 19-12-2019

Πινακίδα πληροφοριών στην πλατεία

Μια ευμεγέθη πινακίδα διπλής όψης, τοποθέτησε ο Δήμος στην πλατεία, δίπλα στο περίπτερο, με

πληροφορίες: Δήμος Τεμπών, Καλλιπεύκη, Υψόμετρο 1054 (σταθερά) και ημερομηνία - θερμοκρασία (μεταβαλλόμενα). Ευχαριστούμε και συγχαίρουμε το Δήμο μας για την πρωτοβουλία καθώς και το Τοπικό Συμβούλιο που μερίμνησε για την τοποθέτηση και επέλεξε την καλύτερη θέση για την τοποθέτησή της.

Κλειστό έμεινε το Δημοτικό Σχολείο για μια εβδομάδα

Κλειστό έμεινε το Δημοτικό Σχολείο για μια εβδομάδα, αμέσως μετά τις γιορτές και μέχρι 12 Ιανουαρίου 2019. Το χιόνι ήταν σχετικά πολύ αλλά οι δυσκολίες δεν ήταν από αυτό. Ήταν από τις χαμηλές θερμοκρασίες, που επικρατούσαν σε όλη σχεδόν την Ελλάδα. Στην Καλλιπεύκη το θερμόμετρο έδειξε μέχρι μείον 14 βαθμούς C.

«Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ»

Η εφημερίδα μας, η εφημερίδα του Συλλόγου μας, ο σύνδεσμος των Απανταχού Καλλιπευκιωτών με τη πατρίδα, έφτασε αισίως στα 154 φύλλα. Εκδίδεται ανελλιπώς από το 1979, καταγράφοντας τα μικρά και τα μεγάλα της μικρής μας κοινωνίας, τα σημαντικά και τα ασήμαντα της Καλλιπεύκης, δραστηριότητες και νέα των Απανταχού Καλλιπευκιωτών, κοινωνικά και άλλα θέματα, με άλλα λόγια την ιστορία μας! Ναι, πατριώτισσες και πατριώτες, την ιστορία μας! Ό,τι συνέβη στην Καλλιπεύκη (στην ευρύτερη περιοχή κι ό,τι αφορούσε στις Καλλιπευκιώτισσες και στους Καλλιπευκιώτες, βρίσκεται εκεί. Κι όπως έλεγε ο αείμνηστος Ζήσης Παπαδημητρίου, οι τοπικές εκδόσεις, είναι αυτές που γράφουν την ιστορία!
Και σήμερα, αυτή η εφημερίδα, είναι στη διάθεση όλων! Ναι καλά διαβάσατε, στη διάθεση όλων! Όλα τα φύλλα, έχουν αναρτηθεί στο διαδίκτυο, στο site Συλλόγου μας και στο Κεφάλαιο «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ». Ένα κλικ εκεί και θα δείτε όλα παρακάτω κατά έτος και αριθμό φύλλου. Μια δουλειά που έγινε με κόπο και μεράκι, φυσικά αφιλοκερδώς από το μέλος του Συλλόγου μας, Γιώργο Γκαζγκάνη!
Γιώργο Γκαζκάνη, οι Καλιπευκιώτισσες και οι Καλλιπευκιώτες, οι φίλες και οι φίλοι του Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ» και της Καλλιπεύκης, σε συγχαίρουμε και σ' ευχαριστούμε θερμά.
Το κόστος για τον Σύλλογό μας, ήταν ελάχιστο και ήταν αυτό που πληρώσαμε για το σκανάρισμα, το λύσιμο δέσιμο των τόμων, ένα ποσό της τάξης των 250 ευρώ!
Ανατρέξτε, διαβάστε, αναπολήστε, θυμηθείτε… «Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ» θα είναι εκεί για όλους σας όποτε σας χρειαστεί κι από όποιο μέρος του κόσμου!
Το πρώτο φύλλο! Απρίλιος, Μάιος, Ιούνιος 1979

Facebook 1

Η σελίδα μας στο Facebook, «**Papaioannou Panagiotis - Σύλλογος Καλλιπεύκης**» θα είναι πάντα εκεί. Οι δημοσιεύσεις μας, όμως μόνο στο «Καλλιπεύκη Λάρισας-Kallipefki of Larisa» (www.facebook.com/kallipefki), όσο κι αν προσπαθήσαμε… το όνομα δεν αλλάζει! Οι δημοσιεύσεις, θα γίνονται από τον Παναγιώτη Παπαϊωάννου (Panagiotis Papaioannou) και την Ματίνα Μιχαντά, που είναι και διαχειριστές των σελίδων (Πρόεδρος και Γραμματέας αντίστοιχα).

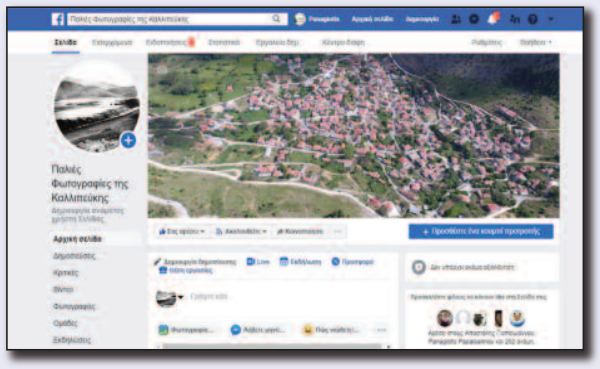

Facebook 2

Νέα σελίδα δημιουργήσαμε στο Facebook και είναι η: «**Παλιές Φωτογραφίες της Καλλιπεύκης**», φιλοδοξία μας είναι, η συγκέντρωση σε ένα σημείο, ένα χώρο, παλιών φωτογραφιών από την Καλλιπεύκη και από το 2000 και πριν. Βοηθήστε να κάνουμε ένα τεράστιο αρχείο, καταγράφοντας φωτογραφικά την ιστορία του χωριού μας. Σε κάθε σπίτι σίγουρα βρίσκονται παλιές φωτογραφίες. Όλα αφορούν όλους, όλα είναι για όλους.

28 Οκτωβρίου 2018

Καλλιπεύκη, 28 Οκτωβρίου 2018... Καλλιπευκιώτισσες και Καλλιπευκιώτες, μαθητές και δάσκαλος, ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου, ο πρόεδρος του Μ.Ε.Σ.Α.Κ. «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ» και ο π. Βησσαρίωνας… Όλοι μαζί στην πλατεία του χωριού για την απόδοση τιμής και μνήμης, στους ήρωες και προγόνους, των οποίων οι αγώνες περιμένουν ακόμα δικαίωση...

Νέα – Ειδήσεις Νέα – Ειδήσεις Νέα – Ειδήσεις

Πατάτες

Αν και η χρονιά φέτος (2018) δεν ήταν η καλύτερη για όλες τις καλλιέργειες, η παραγωγή πατάτας, πήγε σχετικά καλά. Καλά και ως προς την απόδοση και ως προς τις τιμές και για να μην γίνει λάθος κατανόηση πάντα σχετικά με την χρονιά που δεν ήταν καλή για τη γεωργία.
Οι πολλές βροχές του καλοκαιριού προκάλεσαν τεράστια προβλήματα σε όλες τις καλλιέργειες και δυστυχώς σε ολόκληρη την Ελλάδα.

Η καθημερινότητα στα χιόνια

Ο Θανάσης κι ο Αλέξανδρος, οι μανάβηδες, που εξυπηρετούν το χωριό! Η λέξη **εξυπηρέτηση** στην κυριολεξία. Τίποτα δεν τους σταματά!

Ελάχιστες οι γυναίκες στο καφενείο την ημέρα των Φώτων! Εδώ η Ασημίνα Κάγκουρα, η Φωτεινή Καστόρη (εορτάζουσα), η Ευαγγελία Λαμπίρη και η Παγώνα Παπαναστάση.

Κι εδώ, όλοι οι πρόεδροι!!! Τάσος Κούσιος του Τοπικού Συμβουλίου, Θωμάς Καραμπατής, πρώην, Θωμάς Τσιαπλές, πρώην αντιδήμαρχος, νυν δημοτικός σύμβουλος, Μπάμπης Ντούρος, μέλος του Τοπικού Συμβούλιου και Ιωάννης Παπαδόντας, πρόεδρος γενικότερα!

Κι εδώ το ΤΑΧΙ, ο Κώστας Μαντάς, πάντα έτοιμος!

Πινακίδα πληροφορίας - Οροπέδιο

Πινακίδα πληροφορίας πρόκειται να τοποθετήσει ο Σύλλογός μας, στη Ράχη, πριν τον Άγιο Νεκτάριο, που θα πληροφορεί τους επισκέπτες πως έρχονται στο ψηλότερο κατοικημένο και καλλιεργούμενο οροπέδιο της Ελλάδας. Για την πράξη μας αυτή έχουμε ενημερώσει τον Δήμο και το Τοπικό

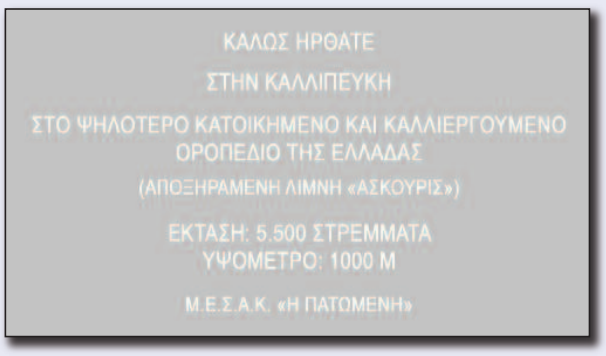

Συμβούλιο και έχουμε την άδεια.
Οροπέδια υπάρχουν στην Ελλάδα αρκετά και είναι: Λασιθίου, 840 μ, Ασκύφου, 730 μ, Ομαλός (Χανιά), 1080 μ, Γιους Κάμπος (Ρέθυμνο), 750 μ, Καθαρό (Λασίθι), 1150 μ, Νίδας (Ανώγεια - βσκότοπος), 1450 μ, Βουντούχλα Αχαΐας 409 μ, Μεγάλο Λιβάδι Λεπίδα (Παρανέστι Δράμας - χορτολίβαδο), 1350 μ, Φολόη (Ηλεία), 630 μ, Παλαιόχωρα Αρκαδίας, 690 μ. Το μόνο οροπέδιο σε μεγαλύτερο υψόμετρο από το της Καλλιπεύκης, που κατοικείται και καλλιεργείται, είναι του Ομαλού της Κρήτης! Άρα η πινακίδα μας μπορεί να θεωρηθεί απόλυτα ακριβής (της στεριανής Ελλάδας).
Η πινακίδα, θα είναι μια ακόμη χορηγία του πατριώτη μας Θανάση Παπαδόντα (Ανοξείδωτες κατασκευές «ΖΕΥΣ», 5ο χιλ Λάρισας Τυρνάβου), τον οποίο και ευχαριστούμε, για μια ακόμη φορά θερμά, θερμότατα.
Να θυμίσουμε εδώ, πως είναι πρόταση του φίλου του Συλλόγου μας, Βαγγέλη Κυριατζή, από την Κρανιά, που ζει στη Μινεσότα (ΗΠΑ).

● ● ● ● Βιβλία ● ● ● ●

«... Θα τα καταφέρουμε»

Βιβλίο με το παραπάνω τίτλο, εξέδωσε ο ίδιος ο συγγραφέας, Νίκος Παράφορος, από το Συκούριο (Χειμάδι), περιγράφοντας τη διαδρομή της ευρύτερης οικογένειάς του, κατά τον περασμένο αιώνα.
Η «ιστορία» του, εξελίσσεται στα γειτονικά χωριά Μακρυχώρι, Συκούριο, Χειμάδι κλπ και στην Καλλιπεύκη (ο λόγος που το αναφέρουμε εδώ).

«Μνήμη ΧΑΜΑΚΩΣ»

Ένα καλογραμμένο βιβλίο, ιστορίας - λαογραφίας έφτασε στα χέρια μας, του ερευνητή Βίκτωρα Κοντοτάσιου, σε έκδοση της Φιλαρχαίου Εταιρείας Αλμυρού. Πρόκειται για την ιστορία του χωριού «Χαμάκω», χωριό της περιοχής της Όθρυς, οι κάτοικοι του οποίου έχτισαν γύρω στα 1910 το χωριό Αχίλλειο Αλμυρού.
Διαβάζοντας το συγκεκριμένο βιβλίο ή άλλα παρόμοια, καταλαβαίνει ο καθένας, πόσο φτωχό είναι το χωριό μας, μετά την καταστροφή (κάψιμο το 1942) από τους Γερμανούς... Κάθε γραπτό που υπήρχε στην Καλλιπεύκη μέχρι τότε, πάει... χάθηκε για πάντα!

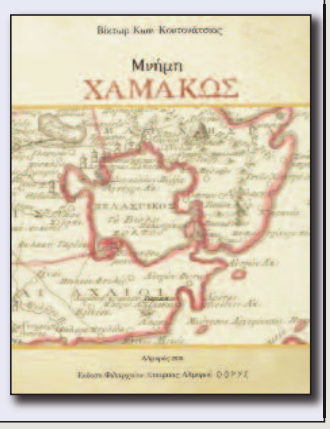

«Σήμερα γάμος γίνεται»

Στην έκδοση ενός πανέμορφου λευκώματος, με τίτλο «Σήμερα γάμος γίνεται», προχώρησε ο Μορφωτικός Εκπολιτιστικός Σύλλογος Ελάτειας.
Είναι το χειροπιαστό αποτέλεσμα της έκθεσης, που πραγματοποιήθηκε στην Ελάτεια τον Απρίλιο του 2018, με τη βοήθεια του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Τεμπών, στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού, με φωτογραφίες γάμων, που τελέστηκαν από το 1910 μέχρι το 1980.
Η πρόταση και η έκθεση καθώς και η έρευνα - συλλογή των φωτογραφιών είναι έργο του εκπαιδευτικού, Γιάννη Μάγγου.
Το λεύκωμα, είναι ένα φωτογραφικό ταξίδι με 236 φωτογραφίες γάμων, που τελέσθηκαν στην Ελάτεια και αποτυπώνουν πρόσωπα, γεγονότα, ήθη και έθιμα του χωριού.
Είναι ένα πέρασμα 70 χρόνων (1910-1980) και μια αφήγηση αναμνήσεων μιας εποχής, που έχει περάσει και που αξίζει να θυμόμαστε.
Το λεύκωμα, μπορούν οι ενδιαφερόμενοι να το ζητήσουν, από τον Μορφωτικό Εκπολιτιστικό Σύλλογο Ελάτειας (τηλ.: επικοινωνίας: 6947302022).
Ευχαριστούμε θερμά, τον Μορφωτικό Εκπολιτιστικό Σύλλογο Ελάτειας και τον Πρόεδρο, Λάμπρο Ζάρρα, για το αντίτυπο που μας προσέφερε για το αρχείο του Συλλόγου μας.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΖΑΡΡΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΓΟΣ

Ζωντανές Μαρτυρίες, από την Ευγενία Μασούρα - Οικονόμου

Καλλιπεύκη, Τρίτη 14 Αυγούστου 2018 - Καταγραφή, επιμέλεια Κατσιούλας Ζήσης

Γεννήθηκα στην Καλλιπεύκη το 1941και γονείς μου, ήταν ο Αστέριος Μασούρας και η Μαρία Καραγιάννη του Δημητρίου. Ήμασταν πέντε αδέρφια. Η Αθηνά, η Τρυγόνα, ο Αποστόλης, εγώ κι ο Κώστας. Σήμερα ζούμε εγώ και ο Αποστόλης και οι δυο στη Λάρισα. Ο Αποστόλης, η Αθηνά και η Τριγόνα ήταν δάσκαλοι, ο Κώστας Φυσικομαθηματικός αλλά δούλεψε στον ΟΤΕ κι εγώ μαμή. Ο πατέρας μου είχε έναν αδερφό, τον Αποστόλη, που σκοτώθηκε στην Μικρά Ασία το 1922 κατά την υποχώρηση του ελληνικού στρατού. Η γιαγιά μου, η Δέσπω, είχε άντρα τον Κώστα τον Μασούρα. Αυτός είχε ξάδερφο τον Νικόλα τον Μασούρα, τον πεθερό του Χρίστου του Ζαφείρη (Γαζέτα). Ο παππούς μο,υ ο Κώστας και η γιαγιά μου η Δέσπω, δεν είχαν παιδιά και υιοθέτησαν ένα παιδί από την Σκοτίνα και το ονόμασαν Θεοχάρη (Κακάλη) Μασούρα. Μετά γέννησαν τον πατέρα μου και τον Αποστόλη, που σκοτώθηκε. Όταν μεγάλωσε ο Θεοχάρης (Κακάλης), τον πάντρεψαν και του έδωσαν κορίτσι πάλι από την Σκοτίνα, την Φωτεινή, που την ξέραμε όλοι ως μανιά Κακάλαινα και ασχολούνταν με γιατροσόφια και ήταν πρακτική για τα πάντα σχεδόν…

Από το χωριό, έφυγα οχτώ χρονών τότε με τον Εμφύλιο και σχολείο, δημοτικό και γυμνάσιο, πήγα στη Λάρισα. Ο πατέρας μου, ήταν ανθυπασπιστής στην αστυνομία και αφού συνταξιοδοτήθηκε, εργάστηκε και ως γραμματέας της κοινότητος εδώ στο χωριό, μετά τον Εμφύλιο, ίσως και νωρίτερα. Επίσης, έψελνε και στην εκκλησία. Ο παππούς μου, Καραγιάννης Δημήτριος, είχε κατέβει προπολεμικά στο παζάρι της Λάρισας. Εκεί πούλησε μια αγελάδα και κάποιοι τον παρακολούθησαν για να τον ληστέψουν και χάθηκε, εξαφανίστηκε. Τον σκότωσαν. Η μάνα μου, ήταν τότε τριών ετών. Η μάνα μου, ο Καραγιάννης Θωμάς και ο Στέργιος Καραγιάννης ήταν πρώτα ξαδέρφια.

Εγώ τελείωσα τη σχολή Μαιών Δημοσίου Μαιευτηρίου Θεσσαλονίκης το 1967, για πρώτη φορά, διορίστηκα μαία εδώ στο χωριό μας. Και πριν από εμένα, είχαν περάσει για λίγο από εδώ και άλλες μαμές, αλλά εγώ θυμάμαι κάποια Ελένη, που είχε κάτσει λίγα χρόνια. Μετά από μένα, ήρθε και μια Μάγδα (δεν θυμάμαι το επώνυμό της), που ήταν και η τελευταία. Όταν ήρθα στο χωριό, βρήκα τα πράγματα καλά. Ο γιατρός, ο Δούμας, τα είχε όλα πολύ καλά στρωμένα. Συνεργαστήκαμε πολύ καλά και ιδίως με την κυρία Αλεξάντρα, την γυναίκα του, η οποία με συνόδευε στους τοκετούς και ήταν πάντα δίπλα μου. Στις γέννες αντιμετώπισα και πολλές δυσκολίες. Κάποια είχε πολύ δύσκολη γέννα και την έστειλα στη Λάρισα, όπου έκανε εμβρυοκύηση και γλύτωσε το παιδί. Ο Άγιος Αθανάσιος, μας βοήθησε. Στο δεύτερο παιδί ήταν ακόμα πιο δύσκολα τα πράγματα. Την είχαμε παρακαλέσει να πάει στη Λάρισα αλλά αυτή δεν άκουγε. Τόσο εγώ όσο και ο γιατρός, προτρέπαμε τις γυναίκες να πάνε και να γεννάνε στο νοσοκομείο, γιατί κανείς δεν ήξερε τι μπορούσε να συμβεί. Αλλά οι περισσότερες προτιμούσαν να γεννούν στο χωριό, είχαν τους λόγους τους. Όταν οι λεχώνες είχαν αίμα ρέζους αρνητικό και έκαναν ίκτερο τα παιδιά, δεν τα κατέβαζαν στον γιατρό, αλλά πήγαιναν και έπαιρναν νερό από σαράντα αυλάκια - ρέματα και έπλεναν το παιδί. Αυτό ήταν το μόνο αρνητικό, η μόνη πρόληψη που είχαν. Με τον καιρό, όμως, συμμορφώθηκαν οι γυναίκες και ήταν υπάκουες. Άλλαξαν νοοτροπία και άκουγαν.

Εγώ και ο γιατρός, τις παρακολουθούσαμε πολύ με τα μέσα φυσικά που είχαμε τότε και τις συμβουλεύαμε να πάνε κάτω, γιατί και ο καιρός ήταν δύσκολος τον χειμώνα, αλλά και ο δρόμος ήταν σε πολύ κακή κατάσταση. Σε μια περίπτωση ήπια το αίμα μου, παρέλυσα. Κάποια πήγαινε στη Λάρισα για να γεννήσει και από την Ράχη γύρισε πίσω και μου έφερε το παιδί μισοβγαλμένο. Αλλά, δόξα τω Θεώ, όλα πήγαν καλά. Εδώ πρέπει να πω, ότι με εξυπηρετούσε πολύ ο Νίκος ο Οικονόμου, που είχε τότε το Αγοραίο. Έπαιρνε τα αίματα και τα πήγαινε κάτω στο υγειονομικό κέντρο, γιατί εμείς δεν είχαμε πολλές γυναίκες έγκυες και δεν δικαιολογούσαν να στείλουν αυτοκίνητο για να πάρει τα αίματα. Σηκωνόμουν νύχτα από τις πέντε η ώρα το πρωί και με τον φακό στο χέρι, πήγαινα στις επίτοκες και έπαιρνα τα αίματα και τα έστελνα κάτω. Και αν ήταν κάποια με αρνητικό ρέζους, την στέλναμε κάτω οπωσδήποτε, γιατί μετά είχε άλλη διαδικασία για το παιδί. Μπορεί να χρειαζόταν και μετάγγιση. Κάναμε εξετάσεις αίματος τόσο για τον ίκτερο όσο και για άλλα νοσήματα. Και κάποιος μου είχε πει, «από την πρακτική μαμή δεν είχαμε απαίτηση, αλλά από σένα… πρόσεξε καλά…», γι' αυτό και προσέχαμε πολύ.

Τότε που ήρθα εγώ στο χωριό, δεν είχε πρακτικές μαμές. Ζούσε μόνο η συγχωρεμένη η Αγγελίτσα Παπαστεργίου, αλλά δεν επενέβαινε καθόλου, δεν με ενόχλησε. Είχαν εμπιστοσύνη σε μένα. Και μια φορά, με είχαν κλείσει τα χιόνια κάτω και ήρθα στο μισό δρόμο με τα πόδια. Τότε, ο Γιάννης Σαλαμπάσης, ο αδερφός της Κατερίνας Γκαζγκάνη, στο σπίτι της οποίας έμενα, είχε τα παιδιά του στους Γόννους και είχε κατεβάσει ξύλα και ήρθα μαζί με αυτόν και τον Μήτσο τον Σαλαμπάση. Με ανέβασαν καβάλα σε ζώο, αλλά εγώ κρύωσα και κατέβηκα και περπάτησα. Είχε ρίξει πολύ χιόνι και για δέκα μέρες που ήμουν αποκλεισμένη, πήγαινα στο υγειονομικό στη Λάρισα και έκανα υπηρεσία.

Το 1971, παντρεύτηκα με τον Αποστόλη Οικονόμου και κάναμε δυο παιδιά, την Χρυσούλα και το Νίκο. Η Χρύσα είναι Φυσικοθεραπεύτρια στο Πανεπιστημιακό και ο Νίκος έχει σχολή οδηγών. Εδώ στο χωριό, πέρασα πολύ καλά, οι γυναίκες και ιδιαίτερα οι γειτόνισσες, με βοηθούσαν πολύ όταν είχα τα παιδιά μικρά. Και όσες ζουν ακόμα, τις ευχαριστώ και όσες έφυγαν τις εύχομαι καλόν παράδεισο. Ο άντρας μου, ερχόταν τα Σαββατοκύριακα, γιατί είχε τη δουλειά με τα φορτηγά στη Λάρισα. Επίσης, κάτω στη Λάρισα, κατεβαίναμε κι εγώ κι ο γιατρός με τις μπότες, γιατί είχε χιόνια και μας ήξεραν όλοι κάτω στο νοσοκομείο. Η μαία και ο γιατρός της Καλλιπεύκης ήταν γνωστοί. Ο Δούμα,ς ήταν πάρα πολύ τυπικός, υπηρεσιακός και πολύ καλός.

Κάποτε, ήρθε ο νομίατρος εδώ πάνω και είδε πως ήμασταν. Ο γιατρός έλειπε. Και τότε μου λέει: «Βρε κορίτσι μου, σας βλέπει ο Θεός εδώ;». Του λέω, «Μας βλέπει ο Θεός, οι άνθρωποι δεν μας βλέπουν». Παραπονιέται συνέχεια ο άντρας μου, που δεν μπορούμε να ειδωθούμε. Και μια φορά, ήταν και ο άντρας μου εδώ και του έκανε παράπονα που δεν μπορούσε να δει και μένα και τα παιδιά. Και τότε έδωσε εντολή, όταν κατεβαίνω στη Λάρισα για υπηρεσιακούς λόγους, να διανυκτερεύω εκεί. Φεύγαμε από εδώ το χωριό έξι και μισή η ώρα το πρωί με το αγοραίο και στις δύο η ώρα έπρεπε να ξαναγυρίσουμε. Ώσπου να πάρω τα εμβόλια και τα φάρμακα, η ώρα περνούσε. Και εγώ κανόνιζα ώστε να μην έχω περιστατικά και έφευγα.

Την χρονιά που γεννήθηκε ο Παναγιώτης, ο ψάλτης (Παναγιώτης Τσιούγκος), κατεβήκαμε επειγόντως μέχρι τους Γόννους με το φορτηγό του Αλέκου του Τσιρέβελου. Εγώ, η μάνα του Παναγιώτη και η συγχωρεμένη η γιαγιά του, η Μασούραινα. Είχε ξεκινήσει ο τοκετός και ήταν πρόωρος. Η κυρά Ελένη, η μάνα του, είχε χάσει και άλλα παιδιά και ευτυχώς όλα πήγαν καλά και ο Παναγιώτης έγινε καλός άνθρωπος. Στα δέκα τέσσερα χρόνια, που κάθισα στην Καλλιπεύκη, ξεγέννησα εδώ στο χωριό περίπου 20 με 30 παιδιά. Χώρια αυτά που πήγαν στη Λάρισα. Υπάρχει ένα βιβλίο τοκετών. Πρέπει να υπάρχει στην κοινότητα ή στο ιατρείο. Δεν ξέρω.

Με τον δάσκαλο τον Βαλσαμόπουλο, τον παπα-Ηλία και τον παπα-Στέργιο Τσικρικά, περάσαμε πολύ καλά. Τη χρονιά που έγινε παπάς, ο παπα-Στέργιος έφυγα κι εγώ και πήγα στο Γενικό Νοσοκομείο στη Λάρισα. Τότε υπηρετούσε εδώ και ο δασονόμος Βαγγέλης Κουκουράβας.

Με τον μπαρμπα-Μήτρο τον Γκαζγκάνη και την Κατερίνα την γυναίκα του, πέρασα πολύ καλά. Στο σπίτι τους έμενα όσο ήμουν ελεύθερη. Ο μπαρμπα-Μήτρος με βοηθούσε να μάθω τα σπίτια και με συνόδευε τις νύχτες όταν πήγαινα σε έγκυες.

Όταν ήρθα στο χωριό, είχαν πολλά πρόβατα και σκυλιά. Ιδιαίτερα ο Γκούμας. Και φοβόμουν να πάω στο σπίτι, γιατί τον χειμώνα μόλις σχολούσαμε, νύχτωνε κιόλας. Μου είπε ο γιατρός, ο συγχωρεμένος, να πάρω έναν φακό μεγάλο, προβολέα. Τον πήρα και δεν φοβόμουν πια και πήγαινα νύχτα στα σπίτια για να πάρω αίματα ή ότι άλλο χρειαζόταν να κάνω. Ο φακός τα πάνιαζε και φοβόταν.

Οι γονείς μου με την παπαδιά την Μασούραινα (Γιαννακού), ήταν από δυο μεριές συγγενείς. Η μάνα μου και η παπαδιά ήταν αδερφές.

Ο πατέρας μου και ο παπάς ήταν ξαδέρφια πρώτα. Δυο ξαδέρφια πήραν δυο αδερφές. Ο παπάς όμως, ήταν υιοθετημένος και ήταν από την Καρυά. Τσιρτσιμπής λεγόταν κανονικά.

Ο πρόεδρος Αποστόλης Μιχαντάς, είχε πάθει ακατάσχετη αιμορραγία από την μύτη και ο γιατρός έλειπε. Και ανέλαβα εγώ να του σταματήσω το αίμα και μετά να πάει κάτω. Τελικά πήγε κάτω, τον παρέλαβαν, τον βρήκαν υπέρταση και τα πράγματα πήραν άλλη τροπή. Τον έβαλαν χειρουργείο κλπ. αλλά, όσο να φύγει από εδώ, τράβηξα μεγάλη λαχτάρα. Φοβήθηκα πολύ μην πάθει κανένα σοκ και τι γίνεται μετά; Το ότι μάτωσε η μύτη του ήταν πολύ καλό. Και όταν ήρθε ο αδερφός του, ο Νίκος, από την Ρωσία, ο οποίος βέβαια κατόπιν είχε πάθει εγκεφαλικό, τους βρήκα στο δρόμο και λέει ο Αποστόλης στο Νίκο: «Την βλέπεις; Αυτή με έσωσε!». Και του λέω εγώ, ο Θεός σε έσωσε…

Όταν είχαν φέρει πεθαμένο τον Θωμά τον Μασούρα από τον Καναδά, ήταν ο γιατρός τότε εδώ. Στον Χρίστο Δούκα και στον Γιώργο τον Καστόρη (Πλεύρα) δεν ήταν ο γιατρός. Μόνη μου ήμουν. Ο Πλεύρας, είχε άσθμα και πήγε μέσα σε μια καλύβα στο σπίτι του Γρόντζου, όπου είχε χορτάρι και κατευθείαν τον έκλεισε. Εγώ έβλεπα τι τον έκανε ο γιατρός τις άλλες φορές και του πρόσφερα όλες τις πρώτες βοήθειες. Και μάλιστα θυμάμαι μια φράση που μου είπε και ακόμα συγκινούμαι. Του λέω τότε. Κύριε Γιώργο, να πάτε κάτω, γιατί εγώ δεν μπορώ να σας βοηθήσω άλλο. Και γυρίζει και μου λέει: «Σε κάνα δυο ώρες κυρ' Αποστόλαινα, θα φύγω, μην ανησυχείς!». Μετά από δύο ώρες ξεκίνησε να πάει κάτω και μόλις μπήκε στην κούρσα, έμεινε. Έπαθε πνευμονικό οίδημα.

Το θυμάμαι χαρακτηριστικά. Ώσπου να κάνουν τα απαραίτητα και να ετοιμαστούν οι άνθρωποι, πέθανε. Ήταν δυνατή η κρίση.

Όταν είχα μικρά τα παιδιά, για ένα χρόνο, καθόμουν στο σπίτι της ξαδέρφης μου της Σταματής Μπούτσικα. Τι να πω; Δεν έχω κανένα παράπονο. Πολλά παιδιά είχαν και αυτοί, δυο δωμάτια όλο κι όλο και με έβαλαν και μένα στο πάνω δωμάτιο. Τους ευχαριστούσα πολύ τους ανθρώπους, Θεός σχωρέσ' τους! Τα παιδιά μου, τα κοίταζε η Σταματή. Την κόρη της, την Αρετή, την είχε η αδερφή μου η Τρυγόνα. Κοίταζε τα παιδιά της. Η Σταματή, ήρθε και ένα χρόνο στο σπίτι μου και με βοήθησε πολύ. Άφησε το σπίτι της και ήρθε σε μένα. Επίσης, με κοίταξαν τα παιδιά η Μαρία η Τσιούγκαινα, για ένα διάστημα και η Ελένη του Γκουντουβά, της Αγγελίτσας, τ' Γούτς που λέμε, για ένα καλοκαίρι. Και μετά, πήρα την Χρυσάνθη του Γκαζγκάνη και τελειώσαμε.

Ο πατέρας μου, ήταν έξυπνος άνθρωπος και μας έμαθε όλα τα παιδιά γράμματα. Και όχι μόνον αυτό. Άνοιξε και τον δρόμο, για να πάνε και άλλα παιδιά για να σπουδάσουν. Η αδερφή μου η Αθηνά, σπούδασε στη Λάρισα επί Κατοχής και μάλιστα είχε μπει στη σχολή με τον βαθμό απολυτηρίου του γυμνασίου. Ήταν αριστούχος. Κι εγώ για μια μονάδα δεν έγινα δασκάλα. Είχε αλλάξει ο νόμος για τους πολύτεκνους και επειδή είχε παντρευτεί η αδερφή μου, δεν με έπιασε ο νόμος και μετά πέρασα μαία. Ίσως έτσι έπρεπε να γίνει.

Α. Α. Παπαϊωάννου
ΟΔΗ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ
«Επιστροφή»
ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Επιτέλους λίμνη!

…έστω ένα μεγάλο κομμάτι, εκείνης, που αποξηράναμε εξήντα χρόνια πριν. Μακάρι να πρυτανεύσει η λογική και το ίδιο να γίνει και στην ορεινή Καλλιπεύκη. Όπου, πριν έναν σχεδόν αιώνα, τα πατατοχώραφα «έφαγαν» την ανάπτυξη!
Παρακολούθησα τα εγκαίνια χθες, που πραγματοποιήθηκαν με κάθε επισημότητα (μικρό έργο δεν το λες) όμως…
…Δυστυχώς, ο τότε νομάρχης, Δημήτρης Κουκουλάκης, δεν βρίσκεται εδώ και πολλά χρόνια στη ζωή, για να δει το όραμά του να γίνεται σήμερα πράξη.

Απόσπασμα από άρθρο του Χ. Τσαντήλα, (6-10-18), με αφορμή τα εγκαίνια της λίμνης Κάρλας.

Σημείωση σύνταξης: Εγκαινιάστηκε στις 5-10-2018 από την επίτροπο Περιφερειακής Ανάπτυξης της ΕΕ, Κορίνα Κρέτσου και τον υπουργό Εσωτερικών, Αλέξη Χαρίτση.

Η λίμνη Κάρλα, στα όρια της Λάρισας και της Μαγνησίας, είχε αποξηρανθεί το 1962 και είχε αλλάξει ολόκληρη την ανατολική Θεσσαλία. Σήμερα, μετά την επανασύσταση, ζουν εκεί 181 είδη πουλιών και 14 είδη ψαριών, ενώ αρδεύονται από τα νερά της 150.000 στρέμματα γης.

Λίμνη Οζερός

Η λίμνη Οζερός (ή Γαλίτσα) βρίσκεται στην Αιτωλοακαρνανία, δυτικά του ποταμού Αχελώου, περίπου στο ίδιο γεωγραφικό πλάτος με την πόλη του Αγρινίου.
Το όνομά της έχει σλαβική προέλευση, καθώς Οζέρο, είναι η σλαβική λέξη, που σημαίνει «λίμνη». Έχει έκταση περίπου 10 τετραγωνικών χιλιομέτρων και βάθος 8-10 μέτρων, η στάθμη της, όμως, παρουσιάζει έντονες μεταβολές. Ο Οζερός, σχηματίζεται από νερά του Αχελώου, που εγκλωβίζονται στην περιοχή, όταν αυτός υπερχειλίζει, αλλά και από μικρούς χείμαρρους.

Και γιατί την αναφέρουμε εδώ: Πολύ απλά, γιατί έχει το ίδιο όνομα με τη δική μας αποξηραμένη λίμνη, που είχε δώσει και το (πρώην) όνομα του χωριού μας: Οζερός, Εζερός, Νεζερός…

Μάνα

Ήταν μια μάνα μια φορά, πολύ ευτυχισμένη,
εφτά παιδιά εγέννησε κι ανάθρεψε η καημένη.
Και τα παιδιά μεγάλωσαν και φύγανε στα ξένα
κι έμεινε με τον γέρο της και με παιδί κανένα.
Ο γέρος της απέθανε κι έμεινε τώρα μόνη,
σαν καπετάνιος καραβιού κρατώντας το τιμόνι,
τίποτες δεν τη λύγησε, καθόλου δεν δειλιάζει,
μόνο με τις γειτόνισσες τα βρίσκει και ταιριάζει.
Όλη τη μέρα γύριζε στης γειτονιάς τις ρούγες,
μα τώρα πια εγέρασε κοπήκαν οι φτερούγες.
Με περηφάνια το 'λεγε, παίνευε τα παιδιά της,
αν θα γεράσει κάποτε, θα 'θρουν όλα κοντά της!
Να που τα χρόνια πέρασαν κι άσπρισαν τα μαλλιά της,
κανένα, όμως, δεν γύρισε απ' τα εφτά απιδιά της.
Τα πόδια της κοπήκανε, στη γειτονιά δεν βγαίνει,
χωρίς ελπίδα πια καμιά, το χάρο περιμένει.
Να μεγαλώσει εφτά παιδιά, τι αγώνα είχε κάνει!
Τώρα μονάχη κι έρημη έμεινε να πεθάνει.
Της λέει ο χάρος μια βραδιά, «Έλα κυρά μου τώρα,
χαιρέτα τούτον τον ντουνιά και στ' άγνωστο προχώρα».
«Χάρε μου, σε παρακαλώ, περίμενε λιγάκι,
ίσως ερθούνε τα παιδιά ελπίζω ως το βραδάκι».
Περίμενε, περίμενε μα ήρθε και το βράδυ
κι έπεσε τώρα πιο βαρύ το μαύρο το σκοτάδι.
Στην πόρτα ο χάρος στάθηκε και νόημα της κάνει,
πως όλα πια τελείωσαν και πρέπει να πεθάνει.
«Χάρε μου, σ' ευχαριστώ, που μ' άφησε για λίγο,
μα τώρα βιάζουμε κι εγώ και θέλω πια να φύγω»…
Γύρισε η μάνα για να δει, αν είν' κανείς κοντά της…
Δεν ήταν ούτε γείτονες ούτε και τα παιδιά της,
όλα ήταν κατάμαυρα, μαύρα κι αραχνιασμένα!
«Πάμε τώρα, Χάρε μου, δεν έχω εγώ κανένα»,
Όμως, ρωτάει τον Χάροντα: «Πως είναι εκεί που πάμε;
είναι εκεί άλλες ψυχές ή πάλι μόνη θα 'μαι;»

Σημείωση σύνταξης: Μας το έδωσε η Τούλα Σιώκου, στις 6 Αυγούστου, μετά την παράταση «Ο μισεμός είναι καημός».

ΕλένεΣ

Έτσι, πέσαμε απ' τα σύννεφα ακόμη μια φορά.
Λέμε, αδύνατον να 'φτάσε μια τέτοια συμφορά.
Είμαστε πολύ μακριά απ' της Αθήνας τα κακά (!)
Να 'ναι κάποιος ψυχοπαθής και μανιακός ο δολοφόνος;
Ή μήπως της πατριαρχικής κοινωνίας μας ο κλώνος;
Τώρα, ας θρηνήσουμε με βαριά αναφιλητά κι οδυρμούς.
Όχι, όμως ν' αντιδράσουμε και στης γειτόνισσάς μας τους λυγμούς.
Πάνω απ' όλα τη δουλειά μας να κοιτάμε
κι όταν απ' αυτή στο σπίτι μας γυρνάμε.
αναρωτιόμαστε: «μα πώς; δικαίωμα δεν έδωσε ποτέ καμιά τους».
Λίγο καρτέρα και θα μάθουμε αν κάνανε και εκείνες τη βρωμιά τους.
Ο αέρας, θα βγαίνει πια απ' το σώμα ασθενικά.
Ύστερα, -σιωπούμε - και σφίγγει ο κλοιός.
Δυναμικά, μ' απορημένα μάτια, μας κοίτα:
«Ήμουν μόλις είκοσι ενός χρονών, τα ύψη εκείνων των γκρεμών,
η κραυγή μου πάντα θα στοιχειώνει - τη νύχτα που μ' άφησαν όλοι μόνη».

Χρήστος Μπέλλος

Σημείωση 1: Το παραπάνω ποίημα δημοσιεύθηκε στην ηλεκτρονική σελίδα «ΑΤΕΧΝΩΣ», στις 5-12-2018. Ο Χρίστος, είναι γιος της Ελένης Θ. Παπαστεργίου και του Κώστα Μπέλλου.
Σημείωση 2: Ο τίτλος δηλώνει πληθυντικό

Ταινίες με υπέροχα κοινωνικά μηνύματα

Όταν έχετε χρόνο και διάθεση, δείτε τες.
- **«Η ζωή είναι ωραία» του Μπενίνι,**
- **«Γη και ελευθερία» του Λόουτς»**
- **«Ο πιανίστας» του Πολάνσκι,**
- **«American History X» (Μαθήματα Αμερικάνικης ιστορίας) του Tony Kaye**
- **«Ο δικτάτορας» του Τσάπλιν**
- **«Πραγματικός Φασισμός» του Μιχάηλ Ρομ**
- **«Ο Αγνοούμενος» του Κώστα Γαβρά**
- **«Μόνος Εναντίον Όλων» του Νοε**
- **«Die Welle» (Το κύμα) του Ντένις Γκάνσελ**
- **«Η Λευκή Κορδέλα» του Μίκαελ Χάνεκε**
- **«Το αγόρι πίσω από το συρματόπλεγμα» του Mark Herman**
- **«1984» του Μάικλ Ραντφορντ**
- **«Μάθε παιδί μου γράμματα» του Θόδωρου Μαραγκού**
- **«Το μεγάλο κανόνι» σε σενάριο-παραγωγή Θανάση Βέγγου**

«Η Κλέφτρα των Βιβλίων» του Μπράιαν Πέρσιβαλ

Αιτήσεις για τηλεοπτικό σήμα

(με κρατική επιχορήγηση)

«Πρόσβαση των μόνιμων κατοίκων των περιοχών εκτός τηλεοπτικής κάλυψης στους ελληνικούς τηλεοπτικούς σταθμούς ελεύθερης λήψης εθνικής εμβέλειας»
Από 5 Φεβρουαρίου μέχρι και 19 Μαρτίου 2019, υποβάλλοντα τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά, με κάθε πρόσφορο τρόπο (δια ζώσης, ταχυδρομικά, μέσω fax ή μέσω email), στο Δήμο ή στα ΚΕΠ του Δήμου, προκειμένου οι ενδιαφερόμενοι να πιστοποιηθούν ως δικαιούχοι του έργου.
Δυνατότητα επιλογής COSMOTE TV δορυφορικά για δυο χρόνια, ή DIGEA επίγεια για 8 χρόνια.

Περισσότερα
εδώ: www.dimostempon.gr/index.php/news/anakoinwseis

Ευτυχία

Η ευτυχία δεν είναι προορισμός, είναι ένα ταξίδι. Η ευτυχία δεν είναι αύριο, είναι τώρα. Η ευτυχία δεν είναι εξάρτηση, είναι απόφαση. Ευτυχία είναι αυτό που είστε, είναι αυτό που έχετε.

ΟΛΓΑ ΑΝΤ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Ιατρός Μικροβιολόγος-Βιοπαθολόγος
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας
Ειδ. ΝΝΘΑ Η Σωτηρία & Barts Health NHS Trust
Πανεπιστήμιο Queen Mary Λονδίνου
Ιατρείο συμβεβλημένο με τον ΕΟΠΥΥ
Μανωλάκη 5-7, 2ος όροφος, Λάρισα (απέναντι από το σπίτι του Στρατηγού)
Τ: 2410 259788, Κ: 6944186184
oikonomou.lab@gmail.com
Αιμοληψία κατ' οίκον

Αγαπητή -έ, συνδρομήτρια -η, αναγνώστρια -η

Η ετήσια συνδρομή προς το Σύλλογό μας (και την «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ», ναι είναι ηλεκτρονική πλέον αλλά έχει κάποιο κόστος) έχει ορισθεί, από καιρό, στα 10 € και παραμένει εκεί. Το (πολιτιστικό μας) έτος, λογίζεται από και μέχρι την πρώτη ή δεύτερη Κυριακή του Αυγούστου, στην οποία θα γίνεται και η ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση. Έχεις ηθική υποχρέωση να είσαι - τουλάχιστον ταμιακά - εντάξει απέναντί του.
Αν καταβάλλεις τη συνδρομή σου μέσω τραπέζης, να αναφέρεται οπωσδήποτε το όνομά σου. Τα ονόματα των οικονομικά τακτοποιημένων μελών - συνδρομητών και όσων ενισχύουν οικονομικά, αναφέρονται πάντα και για μια μόνο φορά, στο επόμενο φύλλο. Αν έχεις ταχτοποιήσει τη συνδρομή σου και στο επόμενο φύλλο δεν δεις το όνομά σου, επικοινώνησε το συντομότερο μαζί μας.

Το Δ.Σ.

ΖΕΥΣ :: ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ - ΥΔΡΟΚΟΠΗ
ΖΕΥΣ
Ανοιξείδωτες Κατασκευές - Υδροκοπή
5ο χλμ. Λάρισας Τυρνάβου - Λάρισα
Τ.Κ. 41500
ΤΗΛ. 2410 591335
FAX: 2410 592028
EMAIL: info@papadontas.gr

Η στήλη «ΑΠΟ ΔΙΜΗΝΟ ΣΕ ΔΙΜΗΝΟ», λόγω ύλης δεν είναι σε αυτό το φύλλο.